

Giới thiệu Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản

Câu chuyện nổi bật Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản của tác giả Dương Liễu (Minamoto Kaya) là một tựa truyện teen hay xây dựng bối cảnh ở năm X, tháng Y, ngày Z. Trên đường lên kinh thành trời lại bắt đầu có tuyết rơi, Dương Thiên Hựu - một thư sinh nghèo, vì thích thú nên đã làm 1 bài thơ khen ngợi tuyết.

Ngay lúc đó, Dao Cơ tiên tử- em gái Ngọc Hoàng, đang ở trên trời gieo tuyết xuống trần gian nghe được truyện hay liền chú ý đến ông và quyết định xuống trần giả làm 1 người hầu đang tìm 1 cây trăm vàng để thử lòng ông. Nào ngờ ông chấp nhận đưa hết lộ phí của mình để giúp cô người hầu mua lại 1 cây trăm vàng khác về cho chủ nhân. Không những vậy, ông còn nhường lại áo choàng cho Dao Cơ để cô không bị lạnh.

Sau đó, ông tiếp tục lên kinh dự thi, nhưng vì không chịu được giá rét, ông đã ngã đi giữa trời tuyết. Trên trời thấy vậy, Dao Cơ liền hạ trần để giúp đỡ ông. Khi tỉnh dậy, Dương Thiên Hựu bất ngờ khi thấy bên cạnh mình có đồng lửa sưởi ấm, và trên người thi khoác 1 chiếc áo choàng. Cũng vì giúp đỡ ông nên Dao Cơ đã làm trái ý trời, cho tuyết ngừng rơi trước thời gian quy định của dị giới nên đã bị phạt giam mình trong 1 ngọn núi dưới trần gian.

Liệu mọi chuyện sẽ tiếp diễn ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1

Aizaaaaaaaaaaaa! Là ta! Ta là Dương Liễu á! Quên! Kaya Minamoto chó! Nhớ hăm? Ko nhớ lục đọc "Siêu Quậy Vocaloid" đi cho nhớ! Đau lòng á! Ms từ hồi chiều ta full truyện đó xong mak! Do " Tam Nhân Hạo Thiên Lục là truyện Trung nên ta lấy tên thật của ta để viết luôn ((Dù sao nó cx là lá tên Trung mak))

Hoi nào! Đây là truyện ms của ta!

Như chap cuối cùng của "Siêu Quậy Vocaloid" đã ns. Ta giữ đúng lời hứa rồi hén!

Ba hoa đủ chưa? Đủ rồi phòng? Vậy vô chap hén!

Mak quên! Ta khuyên mọi ng nên đọc lại cái giới thiệu đi đã rồi hằng đọc truyện chứ ko lại kêu ta chế nhảm á!

Rồi, vô chap!

Năm X, tháng Y, ngày Z

Trên đường lên kinh thành trời lại bắt đầu có tuyết rơi, Dương Thiên Hựu (Một thư sinh nghèo) vì thích thú nên đã làm 1 bài thơ khen ngợi tuyết. Ngay lúc đó, Dao Cơ tiên tử (Em gái Ngọc Hoàng) đang ở trên trời gieo tuyết xuống trần gian nghe được liền chú ý đến ông và quyết định xuống trần giả làm 1 người hầu đang tìm 1 cây trăm vàng để thử lòng ông. Nào ngờ ông chấp nhận đưa hết lộ phí của mình để giúp cô người hầu mua lại 1 cây trăm vàng khác về cho chủ nhân. Không những vậy, ông còn nhường lại áo choàng cho Dao Cơ để cô không bị lạnh.

Sau đó, ông tiếp tục lên kinh dự thi, nhưng vì không chịu được giá rét, ông đã ngã đi giữa trời tuyết. Trên trời thấy vậy, Dao Cơ liền hạ trần để giúp đỡ ông. Khi tỉnh dậy, Dương Thiên Hựu bất ngờ khi thấy bên cạnh mình có đồng lửa sưởi ấm, và trên người thi khoác 1 chiếc áo choàng. Cũng vì giúp đỡ ông nên Dao Cơ đã làm trái ý trời, cho tuyết ngừng rơi trước thời gian quy định nên đã bị phạt giam mình trong 1 ngọn núi dưới trần gian.

Thời gian sau đó, Dương Thiên Hựu đã trở thành trạng nguyên và đang trên đường về quê làm quan phụ mẫu. Vô tình đi ngang qua ngọn núi mà Dao Cơ đang sám hối ở đó, ông nhớ lại chuyện trước kia. Đúng lúc, đoàn người của ông bị sơn tặc bao vây là cướp giết. Ông thì bị lăn xuống dốc, không may va đầu vào đá, định là sẽ chết ngay lúc đó. Dao Cơ nhìn thấy và không cầm lòng được, bèn trốn ra khỏi ngọn núi để cứu ông. Khi hồi phục, ông nhận ra người cứu mình chính là cô người hầu ông đã từng gặp năm xưa. Ông ngờ ý muốn chung sống với Dao Cơ. Họ kết hôn và chung sống với nhau và sinh

hạ được 3 người con: Dương Giao, Dương Tiến và Dương Thiên (Dương Liên tức Tam Thánh Mẫu).

>

Thực thế, Tam Thánh Mẫu là Dương Tiến; Nhị Lang Thần là Dương Thiên. 2 người họ huynh muội giống nhau như 2 giọt nước. Sau này, Tam Thánh Mẫu thích với người phạm tên là Lưu Ngạn Xương. Tuy là tình yêu mới chớm của tuổi trẻ mới lớn nhưng vì chuyện này mà Dương Liên bị giam dưới Hoa Sơn. Không đành lòng thấy muội muội bị chịu tội, Nhị Lang Thần đã thay Tam Thánh Mẫu chịu tội, 2 người họ đổi chỗ cho nhau. Lưu Ngạn Xương vì đau buồn nên sanh bệnh mất.

>

Thời gian trôi đi. Dương Tiến sống dưới cái danh Nhị Lang Thần của anh cô chờ ngày anh cô được thoát ra ngoài. Rồi ngày đó ư đã tới. Thiên quy thay đổi, cô đi xuống cứu anh cô nhưng do bị giam hãm quá lâu nên Dương Thiên đành trở thành người phạm đi tìm cha.

Sau cái ngày mẹ họ bị giam ở vách núi thì pháp lực ngày càng cạn kiệt, dần thành người phạm và trải qua sinh, lão, bệnh và tử. Còn cha họ thì biệt tăm, ko bt sống chết thế nào nên Dương Thiên vẫn 1 lòng đi tìm.

----- Hết chương 1 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Ara! Ta đây vt truyện hơi kì nhak: vt nội dung chánh ra vờ rồi ms triển khai từng ý ra rồi cho nhô đây ((Ns vậy chứ ta ngu vãn a)). Sáng nay ta vt đến chap 5 rồi đọc lại thì nhận ra rằng: Mòe j đây? Nhảm vãi!

Nhưng tha cho ta đi, ta là trùm lười mak! Thế nên đành chịu a! Ta sẽ cố chế ra hay hay một chút. Ko chế thành cười dc thì ta cố chế thành truyện tành cảm zậy!

Tha cho ta đi a!

Mak trong truyện này, cs chap là do nhân vật kể, có chap do ta kể đó. Nhưng đa số là do Dương tỷ kể nà!

Chap này là do Dương Tiến tỷ tỷ kể a!

~~~~~

Sáng sớm hôm nay, ta bị Hao Thiên gọi dậy sớm. Ms có 8h sáng thôi mak nó lm như ta ngủ mầy ngày rồi ấy! ((8h? Sớm zợ?))

- Chủ nhân, người mau dậy đi a!

- Còn sớm, người bắt ta dậy lmj?

- Cs chuyện lớn rồi, người mau đi theo tôi - Ns xong, nó kéo ta ra bao công, chỉ vô 1 cái cột đang sáng đỏ.

- Hờ? Chẳng phải kia là..... Ko lẽ..... - Ta ngái ngủ hỏi nó ngáp ngừng

- Phải, nên 9h30 hôm nay Ngọc Đế mở hộp đó! Người mau chuẩn bị đi, 8h15 rồi

- Ủ - Ta lồm ngồm bò dậy vô nhà tắm tắm cái.

~~~~~

Sự thật ta chôn giấu mấy trăm năm nay lại đổ sông đổ bể vậy sao? Ôi.... Hôm nay đầu óc ta để đi đâu vậy chứ? Việc kinh khủng ta đã quên đi là: QUÊN MÓE NÓ BỘ TÓC GIẢ VỚI LẠI KO GIẤU ĐI CÁI VÒNG 1 CỦA TA!

Đến lúc nhận ra thì cả cái thiên cung này đều đã bt 1 sự thật đó là: DƯƠNG TIẾN LÀ CON GÁI!

Ayo ~ Ta còn lo sợ vs mọi hình phạt, mọi rắc rối và những lời ns thâm độc của thiên hạ thì thực ta đã lo xa quá rồi! Ta đã trở thành hotgirl chỉ đứng sau đệ nhất mỹ nhân Hằng Nga thôi đó nhé! Nhưng bị chọc thì cx ko phải ko có. Ngay khi thấy cái vòng 1 thật sự của ta, Na Tra vs Thái Bạch Kim Tinh nhe

nhỏn chọc:

- Oh! Dương Tiễn..... Bình thường ta thấy cái thân hình của người nhỏ nhắn như con gái, ta đã nghi ngờ rồi mà! Nhưng ko ns sợ người tui thân, ai zè.....
- Na Tra
- Có người thì cs, soi gương đi coi cái mặt người cs giống nữ ko? - Ta chống chế
- Nhưng ta thấy người rất đẹp mà! - Thái Bạch Kim Tinh
- Đẹp xấu mặc ta!

~~~~~

Trong cuộc họp thiệt chán quá. Ta ngồi vắt vẻo ôm cái điện thoại. Bây h ta cx đã nhận ra đc 1 việc: Cái thân thể thật của ta thiệt có ích, là trc kia, ta sẽ bị bọn kia móc vs Ngọc Đế ngay, nhưng bây h thì ko ai ns j hết á. Kể cả Ngọc Đế thấy cx ko ns j ta luôn. Nhưng ta hận nhất là Thái Thượng Lão Quân. Lão già thối đó thiệt nhớ dai mà! Ta hôm đó phóng xe lờ đăm hồng 1 mớ đan dược chuẩn bị đem bán của hần, hần bắt ta đền mà ta hết tiền. Hần liền bắt ta lm osin cho hần để trả nợ.

Ngay khi Ngọc Đế bàn xong mấy vc vắt, ông vô đề chánh;

- Nhân gian bây h bắt đầu cs yêu quái lm loạn, ai sẽ đi đây?

Cả hội trg im phăng phắc thì 1 cái tay giơ lên

- Thái Thượng Lão Quân, người già rồi còn sung vậy sao? Tốt lắm!
- Ko phải ạ, ta là muốn đề cử 1 ng tài! Chứ ta già rồi, lm j còn sức
- Vậy người bầu ai?
- Dương Tiễn!
- Dương Tiễn hả? Người nghĩ sao hả Dương Tiễn?
- Ta... - ta chưa kịp ns thì bị TTLQ dọa
- Người ko đi ta tăng gấp đôi tiền phạt, đi thì ta miễn.
- Ta.....Ta đi! - Đành chịu vậy!

~~~~~

Oaaaaaaaaaaa, lâu ko xuống nhân gian, thiệt thay đổi nhieu quá đi! Ta muốn đi chơi a! Thiệt tình..... cái phí công tác này chỉ đủ cho ta vs Hao Thiên ăn ở giản dị vài 3 bữa. Đúng là tên Ngọc Đế keo kiệt mà! Nhưng vậy ta còn may chán, những ng khác phí công tác chỉ có mấy tệ thôi.Cx may, khi đi ta đã móc thêm ít tiền từ túi mình nên cx cs thể sống sung sướng 1, 2 tháng.

- Chủ nhân, cô muốn đi chơi nhưng trc hết ta phải tìm chỗ ở đã
- Cx phải, vậy ta ở nhà trọ a! - Ta chỉ chỉ vô 1 căn nhà cho thuê
- Nhưng đó là 1 căn nhà, liệu cs đắt lắm ko?
- Tiền ta mang đủ mà!

Ns thể chứ ta cx lo ko đủ a! May là căn nhà đó của đám nhà giàu nhưng bọn họ tiếc chưa muốn bán nên cho thuê chỉ bằng giá 1 căn phòng mỗi tháng thôi.

----- Hết chương 2 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Sáng sớm trời quang đãng ghê ta!

((- 10h sáng mà tỳ kêu sớm? =,="

- Cứ ko phải đi học là muộn đây từ 12 h trưa còn ns ta!

- Đó là ngủ bù cả tuần phải dậy sớm. Ngày nào tỳ cx dậy từ 10h coi chừng thành heo á!

- Mặc ta!))

Ăn sáng xong xuôi, ta kéo Hao Thiên đi dạo phố. Đang vui vẻ thì chúng ta cảm nhận cs yêu khí phát ra từ 1 con hẻm vắng ko người tới. Chúng ta liền đi vô.

Đột nhiên, 1 đàn chim kéo tới, kết thành 1 con yêu điều.

- CHỦ NHÂN, CÂN THẬN - Hao Thiên la lên khi ta ko để ý, suýt thì bị con yêu điều đó đánh. May là tránh kịp thời. - Chủ nhân, cô ko sao chứ?

- Ta ko sao! Ngươi dụ nó để ý ra chỗ khác, ta sẽ xử nó!

- Vâng - Ngay sau đó Hao Thiên ném 1 hòn đá vô điều yêu, nó liền quay lại đánh Hao Thiên. Từ đằng sau, ta rút Tam Kích Lương Nhận Dao đâm 1 nhát chí mạng vô con điều yêu đó.

- A ~ Chủ nhân, ban nãy ta thấy cô yếu đi nhiều lắm á! Nhưng lại rất nhanh.

- Ừm... Có lẽ là do đã qua đầu thai nên ms như vậy.

- Ừ.

~~~~~  
- Chủ nhân, hay ta vô đây kiểm sách đọc coi coi thời nay nhân gian nó ra sao đi - Hao Thiên kéo tay áo ta và chỉ vô thư viện

- Ừm! Ngươi ns cx đúng. Vô đi!

Kiểm sách xong, quay người ra định kiểm chỗ ngồi thì ta bị 1 ai đó ôm 1 chồng sách cao quá mặt y đâm vô. Ngẩng lên nhìn, ta thấy đó là 1 cô gái rất dễ thương: Mái tóc nâu dài xõa ra vs 1 cọng tóc cong cong dựng lên... ((Thông cảm, ta ngu văn, bt ai rồi thì khỏi tả tiếp nhak)). Cô ấy rồi rít xin lỗi ta và lượm sách, tất nhiên ta cx nhặt giùm cô. Ta để ý, thấy cô lấy toàn sách khoa học. hỏi thì bt đc cô là con gái 1 nhà khoa học. Cha cô mê khoa học lắm nên chắc cô cx lấy cha.

Thấy ns chuyện cx hợp, ta vs cô kết thành bn bè. Tất nhiên mọi lời ăn tiếng ns đều phải cẩn thận:

- Cậu tên j? Bao nhiêu tuổi?

- Tôi là Dương Tiễn. 17 tuổi.

- Ừ, tớ là Bạch Tiểu Đình, cx 17 tuổi. Cậu đang học ở đâu?

- Tôi... Ko đi học!

- Hà? Sao lại vậy đc chứ!

- À..... Tại..... Tôi vs em trai mới về nc nên chưa cs nhập học ở đâu hết á.

- Thế 2 chị em các cậu đang sống ở đâu?

- Àm.... 1 căn nhà trọ ở đầu phố đó.

- Tớ muốn tới coi, đc ko?

- Cx đc!

Thế là ta dẫn cô tới căn nhà trọ của chúng ta. Phòng khách chỉ cs mỗi 1 bộ bàn ghế, 2 phòng ngủ thì mỗi phòng 1 cái giường. Bếp thì cs 1 vài cái bát đĩa, bồn rửa bát và bếp gas.... Ns chung thiếu thốn đủ thứ. Mà hôm qua ta còn chả thèm thu dọn nên rất bừa bộn.

- Um.. Vậy... Hay 2 cậu tới nhà tớ ở đi, sống vậy là cực lắm đó. Nếu hết tiền, 2 cậu sẽ sống ở đâu chứ!

- Ô.... Cs đc ko?
- Chủ nhân, cô đồng ý đi, ta đỡ tiền trợ! - Hao Thiên ns nhỏ
- Vậy cx đc, cảm phiền cậu vậy!
- Ko cx j! Tớ là con 1, mẹ tớ cx mất từ khi tớ còn nhỏ, cs 2 pa con sống cx buồn, tớ luôn muốn cs 1 người chị em.
- Ừ

Vậy là ta đi kiểm chủ nhà, trả lại chìa khóa. Thu dọn đồ xong chúng ta liền theo Tiểu Đình tới nhà cô.

~~~~~

*Bạch gia

- Cha, con đã về
 - Tiểu Đình, con về đúng lúc lắm! Ta đói chết mất thôi.. Mak... BẠN con à?
 - Cha, chúng ta cho họ sống nhờ nha?
 - Sao thế?
 - Chị em họ là người nc ngoài ms về đây, cha mẹ ko có, thật đáng thương mak! - Tiểu Đình sụt sùi
 - Thật tội quá đi! Đc! Gọi họ vô đây
- Chúng ta bước vô.
- Mấy đứa tên j?
 - Dương Tiến/Hao Thiên ạ.
 - Chuyện của mấy đứa ta đã nghe rồi! Cứ an tâm ở đây, coi đây như nhà, coi ta như cha nha!
 - Dạ! Cảm ơn Bạch Thúc!
 - Ko cs j! Tiểu Đình, chuẩn bị phòng cho họ đi
 - Vâng

----- Hết chương 3 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Tuy là đc coi như con trong nhà nhưng chúng ta cx chả thoải mái j hết tron vì trong Bạch gia rất nặng yêu khí. Hao Thiên cx đã đánh hơi đc nơi cs nhiều yêu khí nhất là 1 căn phòng đối diện phòng ta mà cs biển treo tên "Lam Ly ". Ko nghi ngờ j nữa, chắc chắn Lam Ly này là yêu quái. Thật là, những người tốt như cha con Bạch gia đây mak bọn chúng cx ko tha cho hay sao.

12h đêm, cả nhà đã ngủ mak hần chưa về, ta liền ra ngoài nghe ngóng nhưng bị Tiểu Đình phát hiện

- Cậu đang lm j đó?
- A..... Tớ..... Đi uống nc á!
- Thế sao lại thập thò ngoài cửa phòng Lam Ly ca thế?

- Ô.... đâu cs!
- Hừm... Thế ko phải thập thò thì là j?
- À..... Đi qua, trượt chân, đứng lên thì nó ở chỗ này á!
- Ủm... Vậy mau ngủ đi ha!
- Ủ... Mak Tiểu Đình này, tớ thấy cậu gọi "Lam Ly ca" rất thân mật, anh cậu à? Mà cậu ns cậu là con 1 mà
- À.... Lam Ly ca là học trò của cha đó. Cậu chưa gặp anh mak đúng ko?
- Ủ
- Đúng rồi, anh cs vc nên chưa về nhà 2 hôm rồi!
- Hấn là học trò, sao lại cs phòng ở đây?
- Anh là học trò cưng của cha, mak hàn cảnh của anh cx giống cậu đó!
- Há?
- Anh cx là ng nc ngoài ms về ko cs chỗ ở đó!
- Àm....

Thực tình à... Sao ai cx lấy cái lý do đó thế? Bộ nó phổ biến lắm à?

- Thôi đi ngủ đi!

- Ủ

~~~~~

Thôi mak ta kệ hấn, chưa phải lo. Tận hưởng đã nào!

Sáng ra mở mắt dậy là đã cs bữa sáng. Sau đó thì chơi bài, nghịch ngợm hoặc ngủ tới trưa. Ăn trưa xong lại ngủ, rồi chơi tới tối, ăn tối rồi lại chơi, ngủ..... Ngày nào cx như thiên đường ở nhân gian vậy á!

~~~~~

Nghỉ tới thiên đường ở nơi nhân gian, ta lại nhớ tới gđ ta trước kia... Khi ấy, ta rất sung sướng, vui vẻ. Cha mẹ, anh 2, anh 3 đều thương ta nhất, nuông chiều ta hết mực.

Cha lúc nào cx bận vc cho triều đình nhưng vẫn luôn lo lắng cho mẹ, ta vs 2 ca ca.

Mẹ thì luôn chu toàn mọi vc trong phủ. Mỗi mùa đông, mẹ luôn may đồ ấm cho ta và các ca ca.

Cả 2 ca ca nữa, họ luôn chơi vs ta, luôn nhường mọi đồ chơi cho ta.

Ta muốn đi thả diều, họ dẫn ta đi.

Ta muốn trái quả trên cây, họ sẽ trèo lên lấy cho ta dù cx thể bị ngã xuống.

Ta lm hỏng đồ, họ sẽ gánh tội thay ta dù bt sẽ ko cs ai mắng mả ta.

Ta bệnh, mẹ và cha bỏ hết mọi vc bên giường bệnh chăm ta, ca ca hỏi han muốn j họ sẽ lấy.

Thực sự... Ta... Rất nhớ họ...

Nhưng mỗi lần mơ thấy họ, ta sẽ lại mơ đến cái ngày đó...

Mẹ rơi xuống vực thăm, đại ca nhảy theo mẹ

Cha nằm sông soài dưới đất, máu loang lổ

Ta và nhị ca ko thể lm j, bị Ngọc Đế ôm chặt bắt về Thiên cung..

Bây giờ... Nhị ca... Cha cx đã đâu mất...

Thật đáng sợ... Nc mất của ta... Bắt đầu rơi là chã...

~~~~~

8 ngày sau, hần ms về! Tuy rằng ta đây giả nam mấy trăm năm rồi, mị lực của boy cx cs về đã vô hiệu hóa vs ta... thế nhưng ta lại ko thể ko thừa nhận rằng Lam Ly rất soái ca! Mái tóc hần dài dc bện ở sau. Gương mặt rất thanh tú. Đôi mắt màu xanh như màu xanh của đại dương, nhìn rất mê hoặc. Trong đó như cs 1 sự xa xăm nào đó, cô đơn nào đó rất khó tả. Tuy ta ko phải hạng hám zoai đẹp như đại đa số đám nữ sinh hiện nay nhưng khi thấy hần, thực ta cx đơ ra 1 chút... Nhưng cho dù hần đẹp tới đâu, đã là yêu quái thì là kẻ thù của Dương Tiễn đây. Ta quyết ko tha!

----- Hết chương 4 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Chap này ta kể a!

~~~~~

- Chủ nhân, cô tính sao?

- Chưa nên động thủ vội để tránh gây ồn ào, bại lộ thân phận vs phạm nhân! Mak cho dù cs đánh đi chăng nữa, người phải nhớ kĩ, ko dc gây ra quá ồn ào để người ta chú ý tới và cx ko dc lm hồng bất kì thứ j kể cả 1 ngọn cỏ vì như thế sẽ bị nghi ngờ! Nhớ chưa?

- Dạ... Nhớ rồi ạ!

- Các người đang ns j thế? - Lam Ly bước vô

- Ns j là vc của tụi ta!

- Lên sân thượng hóng gió ko? Trong này chật chội khó thở quá!

- Thích thì người nhảy vô chậu ns là hết chứ cs j mak phải lên đến sân thượng chứ?

- Vậy người nhìn rõ rồi à?

- Đừng xem thường tụi ta như những đám bình thường khác!

- À... phải, người cs 1 dòng máu đang chảy trong người là của 1 gđ cao sang tốt bậc ko ai sánh đc cơ mà! Sao cs thể giống chúng ta và những ng khác chứ!

- Ý ta ko phải về dòng dõi! Mak cho dù thế nào, xét về dòng dõi, xuất thân,... ta cx đều vượt người

- Tuổi tác thì sao?

- Cái đó so sánh lm j?

- Ta nghĩ người ns cái j người cx hơn ta, ta muốn bt tuổi của chúng ta ai hơn thôi!

- Đừng lảm lòi, tính vs số tuổi của nhân gian, ta đây đã sống vài nghìn năm rồi. ((Lời quá dell tính coi cụ thể là bao nhiêu, cứ cho vài nghìn năm vậy, mà 1 ngày trên zoi = 1 năm zoi đất, tỷ tỷ sống 17 năm theo thời gian trên zoi, mọi người tánh hộ ta coi))

- Ô, dưới Thâm Hải, thời gian 1 ngày ở đó = 10 năm trên zoi đó! Mà ta ở đây cx đã là sinh viên đại học rồi! ((Ta hư cấu đó nhak))

- ^%\$%#I*^

- %(^))*^\$%(+_)

... ((Ns chung là chỉ chóc còn chán))...

- Thôi, rút cục 2 người cs lên sân thượng ko đây? - Hao Thiên ngăn cản

- CỐ! - Đồng thanh

~~~~~  
- Nào để coi... - Lam Ly chân chừ

- Khỏi coi j hết, động thủ đi

- Đc!

Ns rồi, 1 màn sương che kín mọi nơi, rất nhanh, chúng tan ra, trên đầu Tiễn và Hao Thiên đã cs 1 bông hoa mak đc trồng ở góc sân thượng

- Thế nào? Nhị Lang Thần, cô thích đóa hoa đó chứ?

- Cái j thế này!!!!!!!

- Đó, cô thấy chưa? Cho dù nếu ta yếu hơn cô về thực lực sức thì ta lại ăn đứt cô trong tốc độ, mak tốc độ lại là chủ chốt, tuy thực lực yếu nhưng nhanh nhẹn đánh đc khi đối thủ chưa nhận ra thì yếu cx sẽ là mạnh!

- Đồ chó vô dụng, hấn đến gần cx ko ngại thấy sao? - Tiễn đập vô đầu Hao Thiên lm nó ôm đầu ngồi rên rì

- Tất nhiên ko thể ngại thấy! 1 là do tốc độ của ta, 2 là màn sương kia cx đã gây ra 1 vấn đề cho khứu giác của nó.

- Người chơi xấu

- Đánh thế này đâu cs ai cho ra luật phải chơi quang minh chánh đại đâu?

- Hừ!

- Nhưng đừng nóng, ta cs 1 đề nghị thế này, cô xem cs đc ko ha!

- Ns!

- Ta hứa sẽ ko lm hại bất kì con người vô tội hay thần thành nào hết, ko những thế còn giúp cô giết những tên yêu quái xấu xa. Vs điều kiện cô đừng lm hại bất kì yêu quái tốt nào và chúng ta hãy sống hòa thuận. Ok?

- Cho ta 1 ngày suy nghĩ..... Nhưng nếu người dám thay lòng thì sao?

- Thì chỉ cần là cô, ta nguyện đứng im cho cô hạ đao vô cớ ta!

- Chắc chứ?

- Ta 1 khi đã ns sẽ quyết ko thay đổi

- ừm... Ngày mai cx h này, ta sẽ trả lời người, ở ngay nơi này

- Đc, ta chờ tin tốt của cô!

~~~~~  
Từ lúc đó, Dương Tiễn lúc nào cx chặt vật lo lắng

~~~~~  
\*Dinner

- Dương Tiễn, con sao thế? Ko khỏe à? - Bạch lão gia lo lắng hỏi

- Hay cậu cs chuyện j? - Tiểu Đình

- Chị à, chị ns j đi chứ - Hao Thiên lay lay tay Tiễn ((Đã bảo Tiễn tởm chém là Hao Thiên là em troai chỉ rồi mak))

- Chắc đang lo lắng, suy nghĩ cái j hệ trọng hả? - Lam Ly ns nhưng cái vẻ mặt như ko wan tâm



- Ko cs j, tại.... ta.... àm.... hơi nhớ nhà thôi mak - Tiễn cười nhẹ

- Ra là thế, mak từ hồi đó đến giờ tớ để ý cậu chưa hề cs đc 1 cuộc điện nào của cha mẹ hết đó, cậu cx ko gọi cho họ sao?

- À.... Ủ.... Tớ nay tớ sẽ gọi....

- Ủ! - Tiểu Đình cười vui vẻ.

Ns thể chứ thực ra... Tỷ ấy nào còn mẹ... Sau khi Thiên Cung thay đổi Thiên Quy, cx là cái ngày tỷ đi nhận xác mẹ, xác đại ca. Vì bị giam hãm ít hơn 2 người kia, nhị ca của tỷ cx đã thành phạm nhân, đang lưu lạc đi tìm cha. Cha tỷ cx bật vô âm tín.. Vậy thì... Gọi cho ai cơ chứ?

Từ cổ vô thân, bây h chỉ còn lại Hao Thiên bên Tiễn... Ns thể chứ còn Hoàng bá bá, là Ngọc Đế đó thôi! Nhưng từ khi tỷ phạm Thiên Quy thích phạm nhân, Ngọc Đế đã ko còn lo lắng, yêu thương tỷ như trc nữa, mỗi tháng chỉ thầy cho thêm 1 số tiền mak thôi. Gặp tỷ, thì chỉ đối xử như vs những cận thần chứ ko phải vs cô cháu gái mak ông hằng yêu mến như trc.

(( Ta đã bảo là dị truyện mak! Phải khác chứ. Nhưng thực tình ta thích cái phần từ khi Tam giới sụp đổ, Huyền U xuất hiện hơn nên ta chế 1 vài đoạn đầu cho mọi người hiểu về cái kịch bản của ta thôi chứ hết cái phần này là vô đó nhak))

Ngồi trên 1 tảng đá ở phía sau nhà, nc mắt của Dương Tiễn rơi lã chã xuống đất. Cho dù miệng cs ns ko đc khóc nhưng nc mắt vẫn chảy, ko kìm lại đc. Đành chịu, cô ngồi khóc như mưa nhưng cổ ko phát ra tiếng. Đột nhiên cs người tiến đến, nhẹ nhàng ngồi bên cô nhưng cô ko nhận ra, cứ ngồi bó gối, gục mặt xuống mà khóc. Khóc rất thảm thương.

- Ban nãy trong bữa... người ns người nhớ nhà... là thật hả? - 1 giọng ns nam nhưng thật ảm áp vang lên bên tai cô

- Khỏi cần người quan tâm, nhớ hay ko là vc của ta!

- Nhưng này... người họ Dương... Mẹ người là Dao Cơ... Cha người tên j?

- Sao người bt mẹ ta?

- Trên trời dưới đất, Long Thần của chúng ta bt hết mọi vc, ông ấy cx hay ns cho ta nghe. Mấy ngàn năm trc, ta còn là 1 đứa trẻ, thấy Long Thần thờ dài, ta cs hỏi, ông ấy ns là lại cs chuyện lớn xảy ra, ông ngồi kể cho ta nghe

- Kể những j? Như thế nào?

- Người muốn bt?

- Ns nói thì ta nghe, ko ns ta cx ko cần bt, dù j đó cx là chuyện nhà ta, cho dù bt thiên hạ ns sao, ta bt cx đc, ko bt cx chả wan tâm! - Đứng dậy phui phui tấm váy trắng

- Đc, người ngồi xuống đã, ta kể cho nghe. - Kéo tay Tiễn ngồi xuống - Long thần kể: Dao Cơ tiên tử là em gái cưng của Ngọc Đế, 1 ngày nọ lm tuyết rơi đã cho tuyết ngưng trc hạn, bị trách phạt. Sau đó bà xuống nhân gian, ko bt lm j để rồi 1 ngày, Ngọc hoàng bt bà đã lấy 1 người phạm và cs 3 đứa con. Hồi ấy, bà còn mang thai đứa thứ 3. Yêu thương muội muội, Ngọc Đế đã để bà sinh xong người đó. Để bà nuôi nấng, dạy dỗ, phát triển pháp lực cho 2 đứa con cs tiên khí rồi ms chịu phạt. Các thần khác bt nhưng cx lm lơ đi. Đến 1 ngày, đứa con thứ 3 của bà vs sức mạnh quá lớn. Các đại thần đã ép Ngọc Đế phải đưa 2 đứa nhỏ về. Để kìm nén sức mạnh tột độ của đứa nhỏ nhất phải cho nó thấy đau thương.

- Người..... người ns thật ko?

- Long Thần ko bao h ns dối ta!

Hơi dài rồi nhì, vậy sang chương 6 đi!

----- Hết chương 5 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 6

- Mà sao gương mặt người nghiêm trọng thế? Đệ đệ của người sao?
- Ko
- Vậy đó là ai?
- Là... ta!
- Hả? Ns rõ hơn chút đc ko?
- Là.... LÀ TA!
- Sao chứ? Người là đứa thứ 3 sao? Chẳng phải Nhị Lang Thần là người con thứ 2 sao?
- Người.... Chắc Long Thần ko bt chuyện đó...
- Chuyện j?
- Sự thật về ta!
- Ta kể cho người nghe rồi, người kể cho ta nghe đi!
- Cx đc... Ta thực trc chính là Tam Thánh Mẫu, Nhị Lang Thần tức anh 2 của ta và ta rất giống nhau cứ như huynh muội song sinh vậy. 1 ngày, ta phạm thiên quy, huynh ấy thay ta chịu tội, đã thành phạm nhân. Ta trở thành Nhị Lang Thần!
- Vậy... nhị ca của người?
- Sau khi Thiên Quy thay đổi, ta cứu huynh ấy rồi. Nhưng vì bị giam hãm ở đó lâu, duy trì sự sống, huynh ấy đã thành phạm nhân. Thứ duy nhất chứng minh huynh aayslaf ng của Thiên giới chính là sự trng sinh còn lại. Huynh ấy đã lên đg đi tìm cha. Ta cx ko ngăn cản nỗi huynh ấy. Ta đã cho huynh ấy địa chỉ của ta trên Thiên Cung rồi. Cả số điện thoại nữa. Nhưng cả trăm năm nay, tính từ ngày đó đến j vẫn bật vô âm tín.
- Mẹ và đại ca người thì sao?
- Ngày đó ta đi cứu mẹ và đại ca trc, nhưng ta gặp lại, chỉ là xác họ
- Người ns đến vc anh trai người vẫn giữ đc sự trng sinh, thế còn cha người?
- Người phạm kết duyên vs tiên tử, người nghĩ sao?
- Thực ra... ko phải ko cs người bắt từ
- Ý người ns đến cha ta?
- Phải! Cs 1 gia tộc cx họ Dương cs lão gia đã sống ngàn năm nay nhưng vẫn cứ trẻ chỉ như 1 người đàn ôn 45 tuổi thôi. Con trai ông ta cx vậy đó!
- Nhưng cs lẽ ko phải đâu. Thiếu j thần tướng cx họ Dương
- Nhưng người cs muốn bt gia thế họ ko?
- Hừm...
- Đêm ta dẫn người đi! Bọn họ sống cách đây khá xa nên ta sẽ thi triển ma pháp và cần sự bí mật nên đi từ đêm
- Cx đc, ta cx muốn bt họ Dương đó cs thực là cs tiên khí hay ko
- Ừ!

- Ta tới rồi

- Đc, mau tới đây!

Chưa ns chưa rằng, Lam Ly đã ôm lấy Tiễn, bỗng tỷ lên. Mặc tỷ phản kháng cx ko buông

- Yên nào yên nào. Ngươi mà phản kháng, bị rơi xuống là bị hủy dung nhan đó

- Á... sao ngươi ko ns sớm?

~~~~~  
*Cổng Dương gia

- Ngươi thấy sao?

- Đúng là cs tiên khí... nhưng... ko giống của mẹ ta

- Thế chắc ko phải rồi

- Ủ - Đôi mắt Tiễn đượm buồn

- Đừng buồn, muốn vô ko?

- Cs kết giới kia

- Ngươi phá hay ta phá đây?

- Phá rồi bị bắt? Ta đâu ngu

- Ngươi thử mở đi

- Hình như là dạng kết giới mật mã\

- Thế ngươi đoán bừa đi là đc.

- Để ta thử

Ns rồi, Tiễn đi tới, trong lòng thầm đọc lên 1 vài câu j đó mà cs về rất thành thạo. Đột nhiên, kết giới mở ra

- Sao cs thể chứ? Vừa rồi ta vô tình đọc lên bài đồng dao mẹ và cha chế ra rồi dạy cho 3 huynh muội ta mà

- Thực kì lạ!

- thôi ko quan tâm, cs vô ko?

- Cs!

~~~~~  
Chạy quanh khu vườn lm Tiễn nhớ lại hồi trc. Quả thật rất giống khu vườn nhà nó trc kia. Điều này càng khiến nó cảm thấy lạ lùng. Nó chạy quanh khu vườn. Lam Ly đứng 1 bên ngắm nó. Và... Ở đâu đó rất kìn đáo... cx có 2 đôi mắt đang hướng đến nó

- Người thấy chưa? Nó vẫn sống tốt - Người con trai trẻ lên tiếng

- Ủ. Ta cx an lòng hơn rồi - Người đàn ông đứng tuổi gật gù

- Hay... Ta đón nó trở về?

- Chưa phải lúc đâu con trai. Để nó sống ở bên ngoài thêm đi đã

- Cs cần thiết tìm nơi nó đang sống ko?

- Ko cần. số điện thoại còn giữ mà

- Vâng

~~~~~

Tại nó về thì cx đã 2h sáng. Bị Tiểu Đình phát hiện

- Đây, 2 người ko ngủ mak đi đâu thế hả? Lại còn đi cùng nhau nữa chứ
- Ồ... Tại mình ko ngủ đc nên đi dạo, lúc về đến cửa thì gặp hấn đó!
- Thật ko????
- Thật đó Tiểu Đình, bọn anh tình cờ gặp ngoài cửa mà
- Vậy đc! Lam Ly ca ngủ ngon
- Ừ

Sau khi Lam Ly về phòng, Tiểu Đình liếc Dương Tiễn cháy cả mắt.

- Tớ muốn ns chuyện vs cậu!
- Hả... Àm.. Cậu ns đi!
- Cậu đề ý Lam Ly à??
- Ồ... Lm j có!
- Thật ko?
- Thật
- Tốt! Mà cậu đề ý huynh ấy thì liệu hồn. Chúng ta sẽ cắt đứt tình bn đó. Nhớ chứ?
- Rồi mà!
- Uừm.. Về ngủ đi!
- Ừ

----- Hết chương 6 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Chương này là địa bàn của Dương Tiễn ta!

- ~~~~~
- Zi? Minh đây học nhây, học hết kiến thức rồi đó, sao lại phải đi học chứ???

((- Mới sáng sớm ngày ra đã la lối rồi! Ko để cho người trong nhà ngủ thì cx phải để hàng xóm láng giềng người ta ngủ chứ bà.

- Kệ ta! Chuyện kinh thiên động địa ta phải la chứ!
- Rồi rồi! La lên đi, nhưng la vừa thôi ko vỡ họng đó!
- Vỡ sao nổi! Ta là...
- Biết bà định ns j rồi a! Thôi đừng hát bài đó nữa, tôi chán lắm rồi! Sao dạo này bà lảm mồm thế?
- Kệ ta!))

- Cha ns ko thể để chị em cậu tung hoành nữa! Phải đi học
- Không! Không thích!
- Không thích cx phải thích!
- Á á á á á!!!!!! Không muốn đâu a!
- Ta đã làm thủ tục nhập học rồi, Dương Tiễn, con đừng ngang bướng nữa, phải học Hao Thiên kia
- Á! Tại nó chưa được đi học đó chứ!
- Há? Chị em với nhau mà chỉ có chị được đi học á?
- À..... Tại..... Hồi đó nó cx ngang bướng ko chịu đi học. Học biết chữ biết tính cái nó bỏ luôn á
- Ta ko tin, Hao Thiên có vẻ rất thích cơ mà!
- Ờ.....

~~~~~

((- Ti ko cãi nổi võ mồm vs cái bản mặt háo hức của 2 kẻ đó đâu!

- Muội thôi đi! Uất ức chết ta rồi.
- Ý hay á!
- Zi?
- Chết tỷ sẽ ko phải tới trường đâu.
- Vớ vẩn.
- Ko đúng à?
- /Cầm dao rượt/ Tiểu Liễn, ta giết ngươi!
- /Cầm dép chạy/ Oaaaaaaaaa! Tha cho ta!))

~~~~~

Thực tình ta ko muốn đi học là vì 2 lý do:

1. Ta nghe nói học sinh dưới trần thời này bạo lực học đường lắm. Tuy ta giỏi võ nhưng ta nghe nói đánh lại là cx sẽ bị quy tội a!
2. Ta L - ƯỠI - LƯỠI - ̀ - LƯỠI!

Nhưng đúng thật ta ko thắng nổi Tiểu Đình. Ngâm ngủ đi vậy.

Tối nay, Tiểu Đình ném cho ta 1 chồng sách vở. Mở coi coi.... Toàn thứ ta đã học cả trăm năm nay rồi nhá! Học lại thì làm gì, ta nhắm mắt cx làm đc!

Chuẩn bị xong, ta ngủ sớm nhưng bị Tiểu Đình bắt dậy, giảng lèo lèo đến tận 2h sáng mới cho ngủ!

~~~~~

*Hôm sau

- Dương Tiễn, dậy, dậy mau!
- Mới có 6h thôi mà.
- Hôm nay đi học đó!
- Ko đi học đâu.
- Cái gì? Cho cậu rep lại câu đó 1 lần nữa.

- Thôi tha cho mình, đây là được chứ zì!

Ta đành lỏm ngỏm bỏ đây chui vô nhà vệ sinh làm vsen. Thay bộ đồng phục lỗi thời vô rồi đi xuống ăn sáng.

~~~~~  
*Trường học

- Tiểu Đình... cs bị bắt nạt ko?

- Ai dám chứ! Tớ là lớp phó học tập của lớp chuyên đó!

- Phải rồi phải rồi!

Đó, thấy chưa? Lúc nào cx sang sảng bảo mình là lớp phó học tập của lớp chuyên rồi vênh mặt! Ta đây là thần tượng nhá! Là Nhị Lang Thần nhá! Ai cao hơn nào? Nói thế chứ ta vẫn chán lắm!

3 tiết đầu trôi qua quá nhàm! Gi ờ ra chơi tới rồi! Đi xuống canteen vậy!

Đang đi, ta bị 1 đám đàn anh lớp trên chặn đường. Tưởng bị bắt nạt chứ! Ai zè...

- Mày là học sinh mới à?

- Ờ!

- Tên gì?

- Tại sao tao phải nói tên cho chúng mày?

- Mau, tao bt mày là bạn của nhỏ Tiểu Đình, ko nói ta kiếm nhỏ đó đó!

- Dương Tiến!

- Hừm... Dương Tiến?..... Vậy thì..... - Đám đó xoay thái độ 360 độ - Tiểu Tiến, cho bọn anh xin chữ kí nha?

- Hờ? Vừa rồi còn...

- Mạo phạm em rồi! Cho tụi này xin chữ kí nha! Xin hộ bọn anh của Tiểu Đình nữa! Làm ơn nha...

- CÚT! - Ta bước đi trong khi tụi kia ngồi bó gối tự kỉ ở góc sân trường.

Thật tình.... Ta lo quá rồi mà! Ha ha ha! Ai zè ta lại là hotgirl của trường chỉ mới ngày đầu thế chứ!

((- Hạ ASTM xuống đi bà! Ko có tui bà làm hotgirl đc à?

- Há há há! Xin lỗi mọi!

- Hừ))

----- Hết chương 7-----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Vẫn là Tiến ta! Ko phải hời!

~~~~~

Hà..... Một tuần trôi qua, cs lẽ ta cx đã quen dần rồi! Việc dậy sớm mỗi sáng.....

- Oáp,,,,, Mấy h rồi ta? - Ta vớ tay lấy cái đồng hồ rồi tròn tròn mắt! - WTF? Hồng sao? 7h30 rồi mà ko có báo! - Ta lao xuống nhà thì thấy Tiểu Đình đang ung dung ngồi 1 mình ăn sáng

- Dương Tiễn, cậ sao hót hải thế?

- Tiểu Đình, mau, muộn học rồi!

- Hà? Cậu sao thế? Hôm nay là THỨ BẢY mà.

- Hở?

- Ha ha ha, chắc cậu bị ám ảnh hả? Thôi, đi dạo cho khuây khỏa đi!

- Ủ...

Trời ơi, đầu óc ta làm sao vậy chứ? Thứ 7, là thứ 7 mà! Thôi đi dạo phố cho thư giãn vậy! Thế là ta leo về phòng thay đồ rồi đi chơi. Ra tới cổng thì "Huych" - Đâm thẳng vô ai đó. Còn đang sống soài trên đất, người đó đã lên tiếng:

- Đi đứng chú ý chút đi!

Nghe giọng này thật quen thuộc, ta ngước mắt lên nhìn thì bị ánh mặt trời rọi làm chói quá, chỉ thấy mấy sợi tóc của người đó đung đưa trước mặt ta.

- Ngươi là..... Ngô Không?

- Uả? Còn lo ngươi quên rồi chứ!

- Hà? Ra là cái con khi thối nhà ngươi! Đâm bổn tiểu thư rồi còn dám nói ta!

- Hở? "Bổn tiểu thư"? Ngươi ăn ns thế nào vậy?

Ta bực tức đứng lên, đẩy hấn.

- Lui ra cho ta! Mới sáng ra đã gặp phải thùng rác! Bực quá đi! Xui quá mà!

Có lẽ lúc này, hấn mới để ý tới cái vòng 1 của ta.

- Uả? Ngươi..... Sao cơ thể ngươi lại.....

- Hao Thiên, ngươi đâu rồi?

- Dạ - Hao Thiên từ trong vườn nhảy ra - Chủ nhân, cô gọi tui có vc chỉ?

- Cặp cái con vật này cho ta - Ta ra lệnh rồi chỉ tay vô Hàu Từ

- Chủ nhân, cô cx biết hấn là ai ko hả?

- Hấn hả? 1 con vật chỉ xứng đáng 3 nghìn!

- WTF? Chủ nhân, cô đừng tưởng trở lại bình thường là nữ thì thích ns j thì ns nhé! Tòì chịu! Tòì giúp Tiểu Đình tưới cây đây!

- Khốn nạn, cút!

Trong lúc ta vs Hao Thiên nói chuyện ((Cãi lộn chứ bà)) thì cái tên khi kia đứng đó nghe và cố kìm nén

- Ngươi nói đủ chưa hả Dương Tiễn?

- Rồi đó, thì sao?

- Ngươi đừng tưởng ngươi là nữ thì ta kiêng nể nhá!

- Ok, giỏi thì nhào vô

Tức thời, gậy Như Ý của Ngô Không đã nằm trong tay hấn. Hấn tánh lao vô đánh ta thì..... Khựng lại khi thấy ta.....

- Hức hức hức..... Ngươi có phải đàn ông con trai không thế? Tính đánh 1 đứa con gái chân yếu tay mềm như ta sao? Hic....hic....Hu hu hu hu huuuuuuuuuu!

- WTF? Ngươi.... đang khóc đấy à?

Ta trung cái bộ mặt cún con nước mắt đầm đìa kia ra nhìn hấn, hấn cũng im bất, chả nói được chi. Nhân lúc đó, ta nhảy lên, lấy gót giày, giẫm vô chân hấn.

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa, ngươi làm trò gì vậy, đau chết lão tử rồi!

- Cho ngươi chết tên dân đen! À mà..... sao tự dưng ngươi hạ phạm làm chi?

- Ayaaaaaaaaaaaaaa, Đau quá!

- Thôi được, đi!

Đành chịu, ta đành đỡ hấn đi vô trong nhà.

- Bây giờ thì nói đi!

- Đau quá!

- Hừ..... Cởi tất ra coi

Hấn cởi tất ra.... Thật tình ta đâu có dùng sức, gót giày cx đâu có nhọn mà sao.....

- Chờ đấy, băng cho! - Ta đành đi lấy băng băng vô cho hấn

- Rồi, nói mau!

- Tìm ngươi!

- Sao lại tìm ta?

- Nhớ ngươi!

- Lâm nhảm cái gì thế?

- Ta nói ta NHỚ NGƯỜI nên ta mới hạ phạm để TÌM NGƯỜI!

- Thôi đi, ngươi có biết là nói thế ta lạnh hết sống lưng rồi không?

- Ta đâu có đùa! Mà này Liễn, chương sau ngươi kể đi cho nó chi tiết nhá, để Dương Tiễn kể cô ta hay giầu lắm!

- Ok!

- Hai ngươi thông đồng?

- Tiễn tỷ tỷ, tất cả là vì hạnh phúc của tỷ!

- Muội.....

- Thôi, end chương 8 đi cho ta!

- Ok!

----- Hết chương 8 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

A, Tôn Hầu Tử bắt ta kể rồi! ~ An tâm, ta sẽ kể thiệt chi tiết, ko bỏ sót dù chỉ 1 chút ít /cười nham hiểm/ Mặt "chong xáng" hiện lên/

Hôm nay khốn rồi, Dương Tiễn đang vò đầu bứt tai nghĩ cách cho Hầu Tử cs chỗ ở. Kiếm nhà trọ thì đầu cx nói là đã có ng thuê rồi, chỉ cs thể ở Bạch gia thôi. Mà... Lấy sao ra lý do cho Bạch thúc đồng ý đây? Thôi thì cứ tới đầu rồi tới, lúc đó rồi tính. Thế là cả ngày hôm đó Dương Tiễn tỏ ra ngoan ngoãn và giúp đc rất nhìu vc cho Bạch thúc.

*Dinner

- Xong rồi, để con thu dọn - Tiểu Đình kéo ghế đứng dậy
- Kia Dương Tiễn, hôm nay tỏ ra chăm chỉ lắm mà, người giúp luôn rửa bát bữa này đi ko mai gió nó lại quay lại hưởng cũ - Bạch thúc
- Kia Bạch thúc... Cháu có chuyện cần nhờ thúc ạ!
- Đây, thấy chưa? Ta ns có bao h sai đâu! Nó biểu hiện như thế chắc chắn lại muốn xin xỏ j rồi! Hết tiền tiêu rồi hả?
- Ko phải, cháu có tiêu chi đâu mà hết.
- Hay ở trg lại gây chuyện?
- Ko, ko tin thúc hỏi Tiểu Đình và Hao Thiên ấy
- Thế rút cục là sao?
- Cháu xin thúc... cho 1 ng quen của cháu sống nhờ
- Đây ta.... Hở? Ng quen của người ư?
- Vâng!
- Ai?
- Tôn Ng..... Nhảm, Tôn Tiểu Mễ, anh họ cháu ạ! Anh ấy... cũng mới về đây mà nhà trọ quanh đây đều cho thuê hết rồi!
- Anh họ người? Thôi, miễn!
- Hở? Thúc còn chưa gặp hấn cơ mà
- Ta thấy bảo là họ hàng người, chắc cũng quây lung tung bùng lên thôi!
- Ko có đâu, hấn có nóng nảy 1 chút, đáng ghét chút nhưng mà chắc chắn ko quậy đâu ((Ko bằng bà thôi))
- Hừm... đưa hấn đến ta coi coi!
- Vâng! Mai được không ạ?
- Ngày mai ta có công chuyện! Người bảo hấn là bữa tối mai nhá!
- Vâng, cảm ơn thúc nhiều lắm!

((- Phù..... May ghê nhỉ? - Liễn kawaii

- Ủ! Mà bỏ cái từ "kawaii" khỏi sau từ "Liễn" đi - Tiễn già
- Kệ ta! Ta còn chucheo hơn tỷ nhá! /Vênh mặt/
- Rồi rồi, có phải người thấy cuộc sống của người đã quá dài rồi ko? /cười nham hiểm/
- Ha ha ha! Ta mới sống có 12 năm zời thôi! Tha cho ta.
- Quyết không tha! Hôm nay ta ko giết đc người ta..... - bị chặn
- Đùng mà, ta chết lấy ai viết tiếp truyện đây?

- Còn thiếu chi người chứ?
- Nhưng ta chết, ko nói pass ra ai vô viết đây chứ?
- Cx có lý - đứng duy ngắm
- Đấy..... vậy..... ta..... đi trc đây! / Nhân cơ hội vọt lẹ /

Nói thế chứ thực ra chưa đâu nhân vật phản diện đã xuất hiện. Lại có chuyện động trời rồi. Thực.... ta choán lăm luôn á! Tôn ca còn chưa ra mắt "Nhà ngoại" thì bên "Nhà nội" đã có chuyện kinh thiên động địa xảy ra: "Tân lang" bị "ám hại" do 1 phần là quá yew vị "tân nương" và 1 phần là do hấn..... quá..... ngu lâu dốt dai khó đào tạo, đầu to óc = hạt nho, ngây thơ như con nai tơ, ... (hơn 1 tỉ vạ từ đã được lược bỏ ở đây vì ta 1 là nói nhanh quá ko kịp nhấn bàn phím và 2 là do ta lười).....

Cái chương này ngắn quá đi..... Thông cảm đi mà, ta đang ở 1 vùng quê xa xôi hẻo lánh ((Cách thành phố 2 cây số á >v

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

*12h đêm

- Dương Tiễn đi đâu vậy? - Ngô Không nói khi thấy Tiễn phóng xe đi qua căn phòng mà ông đang thuê ở.

Tất nhiên là Tôn sẽ nhận ra nàng ngay vì chả phải là khi yêu nhau, chỉ là cái bóng ta cũng có thể nhận ra hay sao? Chả nói chả rằng, hấn mở cửa sổ leo ra ngoài và bám theo.

*Bờ biển

Dương Tiễn vẫn mặc váy ngủ, màu trắng tinh của váy và tóc bay trong gió. Đôi mắt nhìn ra xa xăm và trong đôi mắt tím mộng mơ đó, 1 nỗi buồn phiền hiện ra. Phải... lại nhớ nhà rồi... Từ ngày hạ phàm, cô càng lúc càng nhớ tới gia đình mình hồi trước. Đôi mắt đó đột nhắm lại, cô lắc đầu xua đi cái nỗi nhớ ấy. Đôi môi nở 1 nụ cười nhẹ. Đi dần ra biển, cô ngâm đôi chân mình xuống làn nước mát.

- Ha? Ra đây nghịch nước mà ko gọi ta sao? - 1 giọng nói của nam nhân quen thuộc phát ra từ phía sau
- Hừm? Sao ngươi biết ta ở đây?
- Ngươi đi qua chỗ ta.
- Ta phóng xe qua thôi mà cũng nhận ra? Công nhận khứu giác của ngươi nhạy như Hao Thiên ý nhỉ?
- Ý ngươi nói ta giống cầu?
- Là ngươi nhận nha!
- Hừm..

Dương Tiễn cũng khá ngạc nhiên khi thấy phản ứng của Tôn lại chỉ đáp lại bằng 1 tiếng "hừ". Nếu là trước kia, chắc chắn hấn sẽ cho cô 1 trận tơi tả.

Đột nhiên, 1 đôi tay ấm áp từ sau lưng qua eo Tiễn, ôm lấy cô.

- Hừm??? Ngươi làm cái trò gì vậy hả??
- Suyt! Chỉ 1 chút thôi! Làm ơn...

Nghe vậy, Dương Tiễn đột nhiên cx ngồi im cho Ngô Không ôm lấy.

- Có thể ko?

- Có thể cái mòe chi?

- Có thể.... Ngươi.... Có thể.... Ở bên ta suốt đời ko? - Mặt đỏ bừng

-...

- Đột ngột như vậy... ngươi... cần suy nghĩ đúng ko? - Cúi gầm mặt xuống

- Ko cần đâu - nở nụ cười ấm áp - Nhắm mắt lại đi ta sẽ trả lời ngươi!

- Ừm... - nhắm mắt lại và mặt hần đỏ bừng lên khi cảm nhận đc gương mặt của Dương Tiễn đang gần lại mặt hần hơn.

Dương Tiễn nói với cái giọng nhẹ nhàng, quyến rũ.

- Ngươi... - Đột nhiên chuyển mặt - CHƯA NGỦ ĐÃ MƠ HẢ ĐỒ KHỈ THÔI? - Tỷ ấy đã cho Tôn ca 1 cú đấm giò giáng.

Tôn Ngộ Không đau điếng đang lênh bênh trên biển.

- Tại sao? Tại sao lại đối xử với ta như thế?

- Haizzzzzzzz... Á ta đã phóng đi xa rồi! - 1 người đàn ông tóc đen ăn mặc bộ đồ với phong cách quý tộc Châu Âu thò trước đứng trên ko trung nhìn cái hình ảnh thảm hại của Ngộ Không lúc này nhoeo miệng cười.

- Ngươi là ai?

- Ta là Huyền U!

- Hừ.... Lo chuyện bao đồng - Bay lên và tính bỏ đi nhưng bị Huyền U kéo lại

- Từ từ! Ngươi có muốn biết sao ta lại tới tìm ngươi ko?

- Why?

- Ta chỉ muốn giúp ngươi có đc nữ hán tử vừa rồi!

- Ngươi biết ta là ai ko?

- Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không danh tiếng lẫy lừng!

- Hừ! Ngươi có phải Nguyệt Lão ko?

- Nguyệt Lão là 1 lão già lụm khum xấu xí già nua a! Ta trẻ đẹp thế này! ((Bớt đi!))

- Hừ! Với thân phận của ta, ta sẽ bắt Nguyệt Lão xe duyên cho ta với nàng, ngươi bớt lo chuyện bao đồng đi!

- Nguyệt lão dạo này mắt kém, làm ăn rất tồi, ngươi cũng biết mà!

- Hừm...

- Hần nhằm lẫn xe duyên cho nam - nam, nữ - nữ đó! - Cười cợt Ngộ Không chảy mồ hôi hột.

- Nghe ta, ta giúp cho! Chỉ có Nguyệt Băng Thạch của Hằng Nga mới giúp được ngươi và chắc chắn thôi! Mà ta lại cũng có 1 cái...

- Giao ra đây cho ta!

- Giao dịch nhỏ nhẻ? Ta muốn cái lô của lão Thái Thượng Lão Quân, đổi lại ngươi có người con gái ngươi yêu! Thấy sao?

- Thành giao! 3 ngày nữa tại đây!

- Ừ! - Biến mất!

- Dương Tiễn... Ngươi... phải là của ta!

- Á ha ha ha ha ha..... - Ngô Không nằm trên giường cười lăn lộn như 1 tên thần kinh trốn trai.
- Đây! - Cái giọng nói trong trẻo, có phần thanh thoát.
- Ồ... Sao ngươi lại ở đây?
- Tại sao ta lại ko đc? Ngươi đừng quên cái phòng này tiền trả là tiền của ta!
- Rồi!
- Bạch Thúc nói ngươi có thể đến ăn tối và dọn đồ tối luôn! Ta đã nài nỉ ông suất gãy lưỡi đó!
- Ừmm
- Hết chương 10 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Sau khi Ngô Không thu đồ xong thì hần lẻo đẻo theo Dương Tiễn tới Bạch gia.

- Chào chào! - Hạo Thiên vẫn cái giọng trẻ con cười ngây ngô giờ tay lên vẫy vẫy chào.
- Bạch thúc đâu?
- Dạ, đang trong phòng khách. Tội nôn quá nên ra đây chờ chủ nhân ạ.
- Ừm.

~~~~~

*Phòng khách

- Bạch thúc, hần chính là Tôn Tiểu Mễ ạ!
- Dạ, chào thúc, cháu là Tôn Tiễn..... - giật mình, liếc Dương Tiễn.
- Rồi rồi. Cháu là anh họ của Dương Tiễn?
- Dạ, ko phải anh họ ạ.
- Cái gì? - Liếc Tiễn - Ngươi nói dối ta???
- Ồ.... - Lòng thầm nghĩ: " Chết cha, chưa dặn hần aaaaaaaaaa..."
- Dạ, chắc là cô ấy ngại thôi. Chứ cô với cháu là thanh mai trúc mã, đã có hôn ước từ nhỏ. Hồi còn bên nước ngoài, chúng cháu còn xin ra ở riêng để ở với nhau. Tất nhiên pama tụi cháu đều đồng ý và tụi cháu ở với nhau 7 năm rồi, từ Dương Tiễn mới 10 tuổi đấy ạ. - Cười " chong xáng" nhìn Tiễn đang phát điên lên với cái thân thể giả mạo mà Ngô Không bày ra cho chúng nó.
- Tuy biết Ngô Không đang lấy cớ biện minh nhưng trong lòng ai đó ngồi bên Bạch thúc lại cảm thấy vô cùng khó chịu. Còn Hạo Thiên thì đang ngồi cạnh Tiểu Đình và 2 tên này thì ngồi cười như điên.
- Rồi rồi rồi. Tiểu Đình, con chuẩn bị phòng cho Tiểu Mễ chưa?
- Dạ rồi. Là phòng kề phòng Dương Tiễn đó cha.
- Ừm.... Nếu là ngay bên phòng ta thì để ta đưa hần đi nha! - Kéo tay Ngô Không đứng dậy.

- Tiểu Tiễn, về đây 1 thời gian xem ra em thực nữ hơn rồi nhỉ? - Cười
- Xem ra tình cảm 2 đứa cũng tốt lắm! Người đưa Tiểu Mễ đi đi.
- Vâng - nói xong thì lời Ngô Không xềnh xệch như lời 1 bao cát. Ko thương ko tiếc

~~~~~

*Phòng Ngô Không

- Người kéo kiểu chi thế? Đau chết ta rồi.
- Người... Người... Người... Cái vụ thanh mai trúc mã, hôn ước từ nhỏ, sống chung từ khi ta mới 10 tuổi là thế nào?
- Thì nói dối mà. Lúc đó ta chỉ nghĩ ra cái lý do đó thôi! - Nói với cái vẻ mặt bình thản xếp đồ.
- Hừ! Tam Kích Lương Nhận Dao! Hôm nay nhân danh tiền mặt oan uổng thuê phòng cho người, ta sẽ trừng trị người!

((- Á ha ha ha ha! Nhân danh tiền mặt!

- Hừm... Ý kiến à?
- ko! Thấy câu đó chí lý quá thôi!
- Tất nhiên!))
- Hà? - giật mình, chạy quay phòng.

Thế là lại âm ỹ lên rồi. Ngày đầu tiên mà đã thế. Gây ấn tượng éo tốt rồi! Nhưng được cái Bạch thúc nay có vẻ sợ Ngô Không. Mỗi khi nói Dương Tiễn, ông lại phải nhìn nét mặt Ngô Không mà bào chữa. Xem ra tồn nước miếng cãi nhau nhưng bù lại Tiễn lại được cuộc sống đỡ bị Bạch thúc bắt bẻ hơn.

~~~~~

*Hôm sau

- Ngô Không?
- Chào!
- Tôi làm gì thế?
- Ta tới tỷ lại trở ra sao?
- Nghĩa phụ đang làm việc, ta về cung lấy chút nguyên liệu cho ông ấy.
- Ừm! Vậy ta vào trước!
- Khoan!
- Sao thế?
- Người... sao lại có yêu khí vậy? Người sao thế? Hay dạo này lại gần mấy thứ ko sạch sẽ sao?
- À... Tại mới hạ phạm nên.... chắc là tạp khí thôi.
- Ừm..
- Vậy ta đi trước.
- Khoan!
- Lại gì nữa? Hằng Nga, dạo này người có vẻ nhiều chuyện nhỉ?
- Cho người cái này!
- Cái gì vậy? Nguyệt Băng Thạch?
- Ko! Nguyệt Băng Thạch chỉ có 1, vào lần sinh nhật lần thứ 16 của Dương Tiễn, ta đã tặng muội ấy rồi. Tuy rằng nó dùng để làm cho 1 người yêu

ngươi đến tha thiết, đến phát điên, nhưng nếu như ngươi giữ nó bên mình nó cũng giúp ngươi tránh bệnh tật. Vì thi thoảng ta thấy Dương Tiễn cũng hay bệnh nên cho muội ấy.

- Ủm... Thế đây là gì?

- Đây chỉ đơn thuần là 1 mảnh thủy tinh ta đã đeo bên mình lâu năm thôi. Nó đã hấp thụ tiên khí của ta, sẽ giúp ngươi tránh xa mấy thứ ko sạch sẽ kia!

- Ủm... Cảm ơn ngươi, Hằng Nga.

- Ngươi tìm nghĩa phụ ta mà, vô đi, ta về cung trước nhé!

- Ủ!

----- Hết chương 11-----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

- Ngộ Không, ngươi tới làm gì thế? - Thái Thượng Lão Quân đang đeo tạp zuề cho nguyên liệu vô cái lò luyện đan.

- Tới kiểm nó - Ngộ Không chỉ chỉ vô cái lò

- Kiểm nó làm chi?

- À, bị nhốt trong đó vài lần, xa xa ta lại nhớ.

- Hừm.

- Trông vậy chắc nặng lắm.

- Ko nặng bằng cái gậy của ngươi đâu!

- Ủm! Mà này ta nghe Hằng Nga gọi ngươi là nghĩa phụ đấy!

- À, ta bệnh, nấy tên kia chỉ lo chút chút, mang thuốc, sắc thuốc, nấu ăn đều là Hằng Nga lo cho ta nên ta nhận nó làm con gái luôn.

- Ủ, ta về trước, còn có việc phải làm.

- Ủ!

~~~~~  
\*Đêm hôm sau

- Haizzzzzz, chán ngắt! Chả có chi vui hết - Dương Tiễn nằm dài trên bàn thờ dài thì đột nhiên có tin nhắn video của Hằng Nga:

- Dương Tiễn, Ngộ Không cướp đan lô của nghĩa phụ ta đem đi rồi!

- Gì? Được! Ta sẽ đuổi theo!

- Cẩn thận đó!

~~~~~  
*Bờ biển

- Đúng thỏa thuận, ta đã đem tới đây!

- Tốt! Nguyệt Băng Thạch cũng đã ở đây!

- Đếm đến 3, cùng giao ra!

- 1...2...3!

Nói rồi, cả 2 tung đồ ra. Về tay người ta rồi, Huyền U biến mất, Ngô Không thì đứng đó cười.

- Tên khốn nạn, người ko biết phân biệt trắng đen hay sao? Sao lại làm như thế?

- Ko phải tất cả là vì người sao?

- Hừ! Người... tên khốn nạn!

- Nhưng... NGUYỆT BĂNG THẠCH! DƯƠNG TIẾN HÃY TH.... - Ngô Không đột nhiên bị chặn miệng

- Người đang làm trò gì vậy? - Lam Ly giận dữ

- Ta làm gì là việc của ta!

- Nhưng nó liên quan đến Dương Tiến

- Liên quan đến nàng ấy thì sao? Người có quyền chi mà quản?

- Vì... Dương Tiến là... người mà ta yêu

- Lam Ly ca... Anh nói chi cơ? - Tiểu Đình từ đâu xuất hiện - Anh... thích Dương Tiến?

- Phải, anh thích cô ấy!

- Anh... Không thích em?

- Anh chỉ coi em như tiểu muội.

- Thế tại sao trước nay anh luôn quan tâm em?

- Anh đã nói rồi, anh coi em là tiểu muội! Ca ca quan tâm tiểu muội chỉ là chuyện rất bình thường mà!

- KO!

Tiểu Đình cứ khóc, tất cả im lặng, đến khi Tiểu Đình khóc đã. Sau khi khóc mệt, Tiểu Đình lăn ra ngủ. Cô bé ngủ tới 7 ngày 6 đêm. Khi tỉnh dậy, cô bước ra ngoài.

- Ưm..

- Tiểu Đình, tỉnh rồi sao? - Ngô Không

- Cha ta đâu?

- Ông ấy đi công tác nước ngoài rồi.

- Còn... 2 người kia?

- Lam Ly và chủ nhân tôi đã ra ngoài, tỷ ăn sáng đi!

Đúng lúc đó, Dương Tiến cùng Lam Ly bước vào

- Hừ... Cậu thật là kẻ phản bội! Cậu nói cậu ko thích Lam Ly ca, sẽ ko tranh giành Lam Ly ca với tôi, sao cậu lại thất hứa? Bây giờ 2 người còn ung dung đi với nhau? Cậu thật trơ trẽn!

- Tiểu Đình, mình chỉ tình cờ gặp hấn ngoài cửa thôi!

- Đừng ngụy biện, ra khỏi nhà tôi, tôi ko muốn thấy cậu nữa!

-... - Dương Tiến im lặng, quay về phòng và xếp đồ.

"Cộc cộc cộc" - tiếng gõ cửa phòng

- Vào đi! - Dương Tiến trầm giọng

- Tiểu Tiên... ta...

- Người đi lo cho Tiểu Đình đi, cô ấy thấy người ở đây sẽ lại hiểu lầm đấy!

- Ta...

- Ra đi!

- Thôi được!

"Sao lại thế này? Rõ ràng ta ko thích hẳn, nhưng khi Tiểu Đình ghen, ta lại cũng cảm thấy thật khó chịu. Tại sao? Tại sao?" - Dương Tiên đóng vali lại và suy nghĩ. Trong đầu luôn đặt ra ngàn câu hỏi "Tại sao?" cho chuyện này. Phải! Nếu đã thế, cô sẽ ra đi để tìm cha, tìm nhị ca! Cho dù họ sống ra sao, cô cũng sẽ sống cùng họ không rời xa nữa. Và sự ra đi này... cũng sẽ giúp cô ko gặp Lam Ly và Tiểu Đình nữa, Tiểu Đình sẽ ko còn ghen ghét với cô nữa. Và... Tim cô cũng sẽ ko đau, ko khó chịu như bây giờ nữa.

----- Hết chương 12 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! Ko hay rồi!

- Hạo Thiên, mới sáng ra đã la ó ầm ĩ, người muốn chết hả? - Ngô Không đe

- Ta lên gọi chủ nhân dậy ăn sáng nhưng ko thấy cô ấy đâu. Thấy có 1 tờ giấy này thôi!

- Cái gì? - Lam Ly bắt đầu hoảng

"Ta xin lỗi mọi người!

Nếu như sự bỏ đi này giúp được cho Tiểu Đình thì...

Ta cũng ko biết nói chi hơn lời xin lỗi!

Xin lỗi cậu, Tiểu Đình!"

- Dương... Dương Tiên!

- Hừ... đi rồi thì thôi! Và lại cô ta ko tiền, làm sao sống ở ngoài lâu đc, rồi sẽ quay lại thôi!

- Cô... - Ngô Không bắt đầu bức nhưng Hạo Thiên đã kiềm chế.

Họ tìm Dương Tiên suốt 6 tháng nhưng dưới trần, Dương Tiên ko ai nương tựa và Bạch thúc nói có thể cô đã đi về nhà nên ko ai tìm tiếp, tuy vậy trong lòng mọi người vẫn rất lo cho Dương Tiên.

~~~~~  
\*7 tháng sau

- Cha, có thư gửi cho cha - Tiểu Đình đi lấy thư vào.

- Hừm... A, là của lão Dương!

- Lão Dương?

- Ủ! Ta có 1 người bạn chí cốt. Trước kia ta đã cứu mạng ông ta 1 lần và ông ta cũng có cứu mạng ta 1 lần nên chúng ta đã kết thân làm anh em! Lần trước đi công tác ta có gặp ông.



- Thầy coi thư đi chứ ạ!

- Ừ.

Sau khi Bạch thúc đọc xong lá thư, ông bắt 4 người kia lên thu dọn hành lý. Thu xong, mọi người tập trung dưới phòng khách.

- Cha, chúng ta đi đâu sao?

- À... Lần trước gặp lão Dương, ta có nghe lão kể, con gái lão ta đang học ở 1 ngôi trường rất danh giá và ông nói sẽ giúp mấy đứa. Thư đây là ông gửi bảo ta đưa mấy đứa tới nhà ông.

- Um!

~~~~~  
*Dương gia

- Oaaaaaaaaaaaaa..... To quá đi!

- Cái này... nhìn quen quen

- Lần trước hình như có 1 bộ phim quay nhờ ở đây.

- Vậy ra là Dương gia, nhìn giống lâu đài ghê!

Cả đám kia đang đứng trầm trồ thì có 1 cô nàng ăn mặc rất cá tính đi tới: tóc dài buộc lệch sang 1 bên bằng chiếc ruy băng có cái nơ to màu đen. Chiếc áo trắng có mũ kèm với cái chân váy đen. Đôi giày thể thao đen trắng và chiếc túi đeo chéo màu đen trắng. Từ trên xuống dưới cô gái này, ngoại trừ đôi mắt màu tím và đôi môi đỏ, má hồng hồng ra thì có khi chỉ toàn đen với trắng. Hờ... toàn hàng hiệu đó! Kể cả cái điện thoại mà cô đang chúm mặt vô cũng là loại mới nhất.

Lướt qua mấy người kia ko thèm để ý, cứ thế đẩy cổng đi vào. Còn mấy người kia thấy cô thì có cái chi đó ngờ ngợ, Ngô Không kéo tay cô gái kia lại và hấn vô cùng ngạc nhiên. Mấy người kia cũng không có kém. Tất cả đều đồng thanh lên 1 từ:

- DUONG TIẾN!?

- Chủ nhân.. Cô đây rồi... Hu hu hu hu hu..... Hao Thiên khóc lóc ôm chầm lấy Tiến.

- Thôi nào, mịt ướt quá! Ngươi có phải con trai ko thế?

- Vâng...- Vẫm sứt sứt

- Mà ta quên, ngươi là đực chứ đâu phải con trai!

- CHỦ - NHÂN - À! - Hao Thiên rần từng chữ

- Ha ha ha, ta đùa đó mà! Mà mấy người làm chi ở đây?

- Bọn ta phải hỏi ngươi mới đúng! Ngươi làm chi ở đây? - Ngô Không

- Những ngày qua ngươi đã ở đâu hả? - Lam Ly

- Ban nãy ngươi định đi vô... bộ làm giúp việc sao? - Tiểu Đình

- Vâng, tôi làm giúp việc đấy! Cô hơn tôi chắc? - Dương Tiến vênh mặt

- Ngươi... - Tiểu Đình nghẹn họng

- Ngươi thay đổi nhiều quá đó Dương Tiến - Bạch thúc nói

- Haizzzzzz! Các ngươi ko vô chứ j? Thích ngắm hả? Vậy cứ tự nhiên ngắm, ta mời chân rồi! Vả lại còn phải đi làm việc ko là bị phạt, nhĩ tiểu thư Tiểu Đình? - Nói xong, Tiến mở cổng đi vô bà mấy người kia cũng đi theo.

Dương Tiến tới 1 căn phòng lớn, bên trong trang hoàng rất đẹp. Trông chẳng khác chi phòng của công chúa hết trơn. Thay đồ xong, cô xuống vườn. Lúc này, mấy người kia cũng đi theo 1 maid tới đây.

- Nhìn chủ nhân rất xinh! - Hao Thiên nịnh

- Nhàm! Ta nghe câu này chán lắm rồi!

- Con lại trốn ra ngoài chơi hả? - giọng của 1 người đàn ông trong niên

- Ô! Lão Dương!

- Lão Bạch, tới sớm thế?

- Tất nhiên!

- Con cháu ông đâu?

- Đây! đây là Tiểu Đình, con gái tôi, Tôn Tiểu Mễ, Hao Thiên đây là cháu tôi, và Lam Ly là học trò của tôi. quên, còn có cô be.... - Bạch thức bị ngắt lời bởi Dương lão gia

- Tôi biết rồi!

- Mà con ông thì sao?

- Tôi có 1 con trai và 1 con gái, con trai tôi hiện đang ở bên Mỹ lo vài việc, con con gái... - Ông bỏ lửng câu nói liếc Dương Tiễn. Thấy ánh mắt này, Dương Tiễn xoa đầu cười ngượng nghịu. - Ta nói con bao nhiêu lần rồi hả? Ra ngoài rất nguy hiểm, đi thì phải mang theo vệ sĩ chứ, ko thì ít nhất phải đem theo Marie! Sao con ko nghe lời hả?

- J chứ? Đường đường võ công con cao hơn họ rất nhiều, tại sao con lại phải dựa vào những người yếu hơn mình?

- Cạn lời...

- Stop đã... con ông... đây? - lão Bạch ngạc nhiên và đám đấng sau cũng ko kém

- À... - Lão Dương bị cắt ngang bởi tiếng chuông điện thoại. Sau khi nghe xong, ông quay lại nói với mọi người - Xin lỗi, ta phải đi họp 1 cuộc họp khẩn rồi phải bay sang Pháp.

- Ko sao, ông đi đi

- Cha, cha chẳng phải hứa chiều này...

- Cha xin lỗi Tiễn nhi, cha phải đi mà! Lần sau về cha sẽ bù cho con nhé - Ông ảm áp cười và xoa đầu đứa con gái đang phồng má, chu mỏ tỏ vẻ dỗi.

Sau khi Dương Thiên Hựu đi, mấy người kia xúm vô tra khảo Tiễn.

- giải thích đi

- Why?

- Hừ...

- Ta... - Tiếng chuông điện thoại cứu Tiễn rồi! Tiễn nhắc máy:

" Alo? Hả? Tôi này? Ok! Papa tao qua Pháp rồi! Định start ở đâu? Hờ? Nhà nó chật bỏ mẹ!... Nhà tao? Đc! Ko thành vấn đề! Um!"

Nghe xong điện thoại Tiễn la ó ầm ĩ gọi Marie - maid thân cận chăm sóc cô.

- Tiểu thư muốn căn dặn chi ạ? - Marie kính cẩn

- Ta muốn.... - Ghé tai Marie nói nhỏ.

- Vâng! Tôi sẽ chỉ đạo làm ngay!

----- Hết chương 13 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sau khi Marie đi vào, Dương Tiễn ngồi xuống ghế hí hửng ăn bánh uống trà và lôi laptop ra để... đánh boss.

- Mày chết này! Chết đi! Hừ! Chết này! Yeah! Qua màn! Nhận quà nhận quà! Ara... con boss này ko được tăng level... uống công tiền mình mua màn này!

- Này! Ngươi ngó lơ tui ta hả? - Ngộ Không bắt đầu bực.

- Hừm... để coi... Vô nhà, cầu thang trái hay phải đều được, lầu 3 toàn là phòng cho khách. Chọn phòng nào thì chọn ha! Còn nếu ko tìm được thì hỏi 1 maid nào đó cũng được. Còn bây giờ thì làm ơn đừng cản trở ta đánh boss!

- Ngươi... - Ngộ Không kéo Dương Tiễn đứng lên.

- Con khi thối, con khi đàn! Làm gì thế hả? Đau chết bốn tiểu thư rồi! - Dương Tiễn la ó rồi cua chân múa tay.

- Ngươi đưa bọn ta đi!

- Thôi được, đi thì đi. Nhưng mà đau!

Nghe vậy, Ngộ Không thả Dương Tiễn ra và xách vali đi theo cô lên lầu 3. Vừa đi, cả đám vừa trầm trồ. Phải, ai chả biết Dương gia thời này rất có uy trong giới kinh doanh. Dương gia bây giờ nếu nhận là hạng 2 về giàu có thì ko có gia tộc nào nhận hạng 1. Kể đến cái nơi ở thì... đến cái mà họ gọi là "nhà" thì thực chất là 1 lâu đài nguy nga tráng lệ. Thiếu cái tường thành nữa và cô tiểu thư nhà này (Tiễn ấy) mặc thêm bộ váy xòe và đeo vương miện vào nữa thì đây chả phải là cung điện và Dương Tiễn là công chúa sao!

- Đây này! Chọn phòng nào thì tùy.

Sau khi thu dọn đồ đạc xong, họ đi xuống dưới nhà. Trội! Bóng bay, đèn, giàn loa âm thanh karaoke, bàn bánh kẹo nước ngọt,... đều đã trang hoàng đẹp đẽ hết cả. Cái phong cách cổ điển đã mất đi và bây giờ là của 1 buổi party lớn. Người giúp việc đang thu đồ. Hiếu kì, Bạch thúc hỏi 1 người.

- Này, ở đây hôm nay có việc chi thế?

- Dạ, tiểu thư cho chúng tôi nghỉ phép 1 tháng để về quê. Cô chỉ giữ lại 10 người thân phận vô gia cư ở lại để phục vụ trong 1 tháng này. Hôm nay tiểu thư rủ bạn bè đến quẩy đó mà.

- Nhân dịp gì thế? - Tiểu Đình

- Chả phải nhân dịp chi hết, quẩy vui thôi.

- Quẩy vui thôi mà cũng cỡ này sao?

- Mọi người à, việc chi phải trầm trồ thế? Đây là bữa quẩy vui sơ sài nhất mà tiểu thư từng tổ chức đấy!

- WTF! THẾ NÀY MÀ CÒN LÀ SƠ SÀI NHẤT Á? - đồng thanh

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! Tuyệt! Tiễn nhi, ngươi đâu rồi? - 1 cô gái nhảy vào nhà la lối.

Cô có mái tóc ngắn, màu bạch kim, mắt cô là 1 màu đen sâu thẳm. vàng, nàng này là 1... lolicon!

- Mày làm cái gì mà vô nhà tao la lối ầm ĩ thế con điên kia! - Tiễn từ phòng đi xuống, vừa đi vừa chửi.

- Ayooooooooo! Tại tao nhớ mày quá áy mà! Oh! Mày càng ngày càng đẹp nha!

- Còn mày càng ngày càng thoái hóa đó nha Tiểu Hồng ((Nhân vật ta cho thêm vô))!

- Mày...

- Hahaha! Đùa mày đấy! Đến 1 mình à?

- Ờ! Sao mày lại hỏi vậy, tao đến này giờ ko ai theo sau thì là 1 mình chứ sao!

- À... ko có gì, buột miệng hỏi thôi!

- Hừm... À... Hiểu rồi! Mong chờ soái ca của mày đến chứ gì? Mày ngại thì để tao gọi ổng tới cho mày nha, và tao sẽ báo đám kia ko phải tới luôn! Ok?

- Vớ vẩn, ăn đi! - Tiễn mặt đỏ bừng bên ẩn vào miệng Tiểu Hồng 1 nắm kẹo lớn.

- AAAAAAA! Nghẹn chết mọe tao rồi! - Tiểu Hồng uống 1 ca nước rồi la. Lúc này, cô mới để ý. - Ủa? Ai đây?

- À... Người mặt già nhất là bạn pa tao, đứa con gái là con gái ông, tên còn lại là học trò của lão, 2 tên còn lại đừng nói với tao là mày ko biết! - Tiễn ngồi xuống sofa, gác chân lên bàn. ((Má ơi, má biết má đang mặc váy hơ hả má?))

- Hừm... Tao biết! Hạo Thiên của mày nè - Chi Hạo Thiên nhìn Tiễn gât gù. - Tên tóc đỏ này... Tao dell biết, chưa thấy bao giờ!

- Vậy tao giới thiệu cho! - Nói rồi, Tiễn mở tivi lên và ngay khi nghe thấy tiếng quảng cáo trên tivi, Tiểu Hồng biết ngay đó là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Vâng, cái lời dẫn đó còn là chi được nữa ngoài: "Bộ phim: Tây Du Ký. Đạo diễn: Ngộ Thừa Ân. Các diễn viên chính: Lục Tiểu Linh Đồng..."

- Người giới thiệu ta kiểu chi đó hả Dương Tiễn - Ngộ Không nổi khùng

- Ồ... đúng là được mà!

- Thôi cho con xin! Tiễn! Ra đón người ta đi kia! - Tiểu Hồng cười nhìn Tiễn. Cô vừa dứt lời thì 1 người con trai cực soái ca cười 1 nụ cười ảm áp đi từ cửa vào. Vâng, chính là Thái Bạch Kim Tinh đó a!

((- Thái Bạch a!!!!

- Cho ta xuất hiện sớm vậy?

- Ca ca, Tiễn tỷ ngày đêm nhớ mong huynh, muội ko muốn tỷ ấy già đi.

- Ý người là chi hả Liên

- Ý ta là gì, có khi tỷ hiểu hơn ta! Ayooo, nhưng ca ca, cho tiểu muội này xin lỗi!

- Sao lại xin lỗi ta?

- Thì đề 2 người gặp nhau chả có xú chi gọi là romantic cả!

- Lần sau bù cũng được!

- AAAAAAAAAA! Ok!

- Thái Bạch, huynh theo phe muội ấy?

- Muội muội của ta mà!

- Haizzzzzzzz))

- Tiễn nhi! Khỏe chứ? Lâu ko gặp, muội càng ngày càng xinh đẹp lên nhé! ((Ca ca, mắt huynh có lóa ko thể? Ma lem nhìn sao ra nữ nhân vậy?))

- A... Cảm ơn huynh! - Đò mặt

((- Tiểu Hồng tỷ, còn ko cấp cứu? Tiễn sắp bị cháy mặt rồi!

- Ồ KỂ))

- Ủa? Đây là... - chỉ mấy người kia

- Là mấy người tới ở nhờ nhà muội mà hôm qua muội nói đó.

- Ko ngờ trong đó có Ngộ Không!

- Kệ ta - Bực.

Phải, Ngộ Không bực ko phải vì bị coi là kẻ ăn bám ở nhờ mà bực vì thấy những cử chỉ của Tiễn với Thái Bạch sao mà ân cần, dịu dàng quá vậy. Tất nhiên, Lam Ly cũng rất hận Thái Bạch nhưng chỉ ở trong lòng thôi vì ở đây còn có mặt của 2 cha con nhà họ Bạch. 2 tên này ko ngừng phóng tia điện băng mắt vô Thái Bạch làm ảnh hưởng hết sống lưng.

- Tiễn nhi, dạo này Na Tra về Thiên Cung, ở nhà 1 mình nhàm lắm, muội cho ta qua đây ở với muội nhé?

- Được ạ!

~~~~~

Hức hức hức... ta muốn ra ngoài! Cho ta ra ngoài làm nhân vật trong truyện kiêm tác giả như ở truyện đầu tay "Siêu quậy Vocaloid" của ta luôn nha!
Hức... cứ ngồi trong (( )) Mà nhìn bọn họ quậy ta chịu hông có nổi! Quyết thế a!

----- Hết chương 14 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

- Yooooooooo ~ Tiễn! - 1 đám ma ranh đi vô nhà Dương Tiễn. Đây toàn là bạn cùng lớp với Tiễn đó. Toàn là các công tử tiểu thư danh giá. Tuy là con nhà danh gia vọng tộc nhưng họ ko hề choảnh tóa nhoa!

- Tôi mở par, tham gia ko? - Tiễn hỏi mấy người kia khi thấy họ đang quay người đĩnh lên phòng

- Phải đó! À! Tiễn Tiễn, mấy người này sẽ vô trường ta học đúng ko?

- Ừm!

- Thôi! Bọn tôi đang có việc. - Tiểu Đình nói và kéo Lam Ly, Bạch Thúc đi và ko quên rủ Ngô Không và Hạo Thiên.

- Dù chi cũng sẽ học chung, ta nghĩ nên ở lại làm quen luôn. Tiểu Đình tỷ, tỷ cũng ở lại đi. - Hạo Thiên

- Phải đó, Tiểu Đình à. - Lam Ly

Nghe Lam Ly nói, Tiểu Đình liền ở lại. Nhưng trong buổi par, Tiểu Đình toàn liếc Lam Ly ko à.

- AAAAAAAAAAAAA! Tiễn! Mày thôi đừng đó đi! Ra đây hát 1 bài nào!

- Thôi! Tao làm DJ thôi!

- Kia... Mày á, thật ích kỷ a! Thành idol mà chả nói với ai! - Nhỡ lớp trưởng

- Idol cái gì đâu!

- Thế thì ra đây hát! - Tiểu Hồng kéo tay Tiễn ra và thế vô chỗ cô.

Cả đêm đó, họ quậy tung bừng đến 12 h đêm đám kia mới chịu ra về. Thái Bạch Kim Tinh cũng đã thu dọn đồ đạc chuyển qua nhà Tiễn khiến cho Ngô Không và Lam Ly bức mình.

- Thôi, em đi ngủ nha! Còn cái bãi chiến trường này thì... Để mai Mari sẽ lo!

- Ừ! Ngủ ngon. - Thái Bạch cười.

- Này Thái Bạch Kim Tinh, ta có chuyện cần nói, theo ta! - Ngô Không nói rồi đi thẳng ra vườn.

- Ta nữa! - Lam Ly nói và nói Tiểu Đình mau lên phòng ngủ và coi coi Bạch thúc đã ngủ chưa.

Tiểu Đình tuy ko hiểu nhưng vẫn đi lên phòng Bạch thúc. Ông chưa ngủ, vẫn đang chế tạo cái gì đó. Cô lo lắng cho ông nhưng cô hiểu, nếu ông đang chăm chú làm thì đừng nên làm phiền. Cô đi xuống, mang trà lên cho ông. Bạch thúc thấy con gái, ông nghỉ tay và cùng Tiểu Đình lên lầu 10 vì ông nghe nói, lầu 10 có 1 thư viện. Nhưng chưa kịp mở cửa phòng thư viện, họ nghe thấy tiếng động lạ dưới vườn.

- Ủa? Tiếng chi vậy ta? - Tiễn đi ra - Mà mấy người làm gì ở đây?

- Thư viện - Bạch thúc chỉ vào căn phòng.

- Thúc muốn vô thư viện phải xuống tầng hầm, tầng 10 này là của cháu ha! Phòng ngủ, phòng tắm, thư viện (toàn truyện tranh, tiểu thuyết á), phòng đựng đồ (To hơn 2 cái shop vậy thêm) này toàn của cháu nha nha nha! - Tiễn vừa nói vừa đi ra chỗ cửa sổ thẳng vườn. - Trên này cao lắm! Nhìn hem rõ! Nhưng mà... Hình như con khi thối kia, Thái Bạch ca và tên Hải Yêu kia oánh nhau rồi!

- Cô nói ai là Hải Yêu hả?

- Hừm... Hạo Thiên!

- Oáp... Chủ nhân... Ta đang ngủ mà!

- Đánh nhau long ziri lờ đứt ra mà còn ngủ hả? Xuống vườn đi!

Thế là cả 4 người kéo nhau xuống vườn. Thấy họ, 3 tên kia cũng dừng tay. Lần này thì xong! Lộ, Lộ hết rồi!

- Máy người... thực chất là sao? - Tiểu đình và Bạch thục

- Chả là sao! - Tiễn vẫn cái mặt bất cần đời.

Trời ơi, 1 giờ sáng rồi đó, vậy mà 7 cái mặt vẫn cứ hằm hằm (Trừ 1 tên vẫn cái mặt thanh thân a!)

- Giải thích đi! - Tiểu Đình nói

- Hừm... 4 người giải thích đi! Ta đi ngủ a!

- Ngươi ở đây, giải thích đi! - Bạch thục

- Ta là 1 thần tướng. Nhị Lang Thần Dương Tiễn - Cháu gái Ngọc Đế! Hết lời rồi! Đi ngủ hén.

- Hừm... còn mấy người?

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không! - Ngộ Không vênh mặt

- Ta là thư kí của Ngọc Đế, là hạ quan văn Thái Bạch Kim Tinh - Thái Bạch

- Ta là pet của Dương Tiễn.

- Còn con? - Bạch thục quay ra Lam Ly

- Con... Con là 1 tên Hải Yêu, đứa con của biển, con của Long Thần.

- Hừ... Hóa ra đều ko phải là người thường ư...- Tiểu Đình

- Có ta là người thường nè! Người thường ko hề thường! - Ta

- Thế cô là....

- Là t/g của truyện này á!

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA! 1... 1 giờ 30??? Hu hu hu... Thế này mai tui thành panda mất! Ngủ, đi ngủ đây!

- AAAAAAAAAAAAAA, Tiễn tỷ, chờ muội! - Ta

~~~~~
*Sáng hôm sau

- Chủ nhân, mau dậy ăn sáng - Hạo thiên

- Ủ!

Ở bàn ăn, ko khí hôm nay thật quá đối căng thẳng nha! Ai cũng ko nói 1 lời nào, ăn từ từ và chậm rãi. Ha ha ha, đâu phải ai cũng thế, có 2 cô nàng vẫn ăn ngon lành nè! Đó biết ai nhá! Hề hề, là Liễn and Tiễn nè.

- Tiễn tỷ, mau mau mau! Ko Tiểu Hồng tỷ sẽ phát điên lên đó.

- Tỷ biết rồi. Từ từ đi... Ôi... Nghẹn rồi! Nước, nước, nước!

- Đây đây đây!

- Khụ khụ khụ.

- Mau mau mau, ăn tiếp đi, nhanh nhanh nhanh - Ta giục

- Rồi rồi! Đừng im! - Nhét miếng bánh mì vô miệng ta.
- Uuuuuuuuuuuuuuuuu... Nước! Nghen chết muối rồi!
- Của cô đây - Marie
- AAAAAA! Ân! Tỷ ác quá nhá!
- Hừm... Ăn tiếp đi nè - Đưa cho ta 1 miếng bánh khác
- Thôi đi nhá! Ăn mau!
- Oì... Xong ời nà!
- Mau! Lên thay đồ ngay ngay ngay!
- Rồi - Đi lên lầu
- AAAAAAAA, ta cũng phải đi! - Lao lên lầu

Sau độ 10 phút, Tiễn bước xuống với chiếc áo chùng màu kem chiếc quần bó đen làm lộ đôi chân dài nhìn rất yêu điệu. Chiếc bôm đen có cái nơ tai thỏ trắng trông rất cute. Đôi giày thể thao trắng cao cổ trông rất năm động. Tất nhiên, ko bao giờ thiếu cái balo đen đen chả biết chứa cái gì trong đó.

- Mau mau mau, tỷ muốn bị ăn đòn à? - Ta đứng trước cổng la lối
- Rồi!

Thế là 2 đứa nhảy ra quán cafe mới mở ở gần đó: "Coffee Thanh Bình". Phải, đúng như cái tên, khi bước vô đây, ai ai cũng có cảm giác thanh bình. Bao mệt nhọc sẽ tan biến hết. Cách bố trí bàn ghế trông có vẻ tùy tiện nhưng nếu như đứng từ tầng trên coi xuống sẽ thấy chúng được xếp thành hình 1 chiếc lá đỏ. Bản nhạc du dương rất nhẹ nhàng. Trong đây, gam màu chính là xanh lam nên trông rất dịu.

- Tiễn, Liễn, bên này! - Tiểu Hồng gọi
- A! Tới liền! Tỷ tỷ, Tiểu Hồng tỷ kìa!
- Ừm

~~~~~ Quay lại với mấy người kia nè ~~~~~

- Ta làm gì đây? Thái Bạch nói có việc, chủ nhân cùng Liễn muối cũng có việc, Bạch thúc thì trong phòng làm việc, ta làm gì bây giờ? - Hạo Thiên chán nản
- Hay ra ngoài đi! - Lam Ly
- Nhưng ta ko biết đường đi khu này - Tiểu Đình
- Đi coi như cho biết! Đi chứ? - Ngô Không
- Ừ - Đồng thanh

Thế là 4 tên này kéo nhau ra đứng cái quán cafe trên. Oái, lại còn ngồi cái bàn trắng đó chứ, nhưng chắc ko thấy đâu ha! Bọn họ gọi đồ uống và ngồi ngắm nghía, thưởng thức bản nhạc. Đến lúc nghe thấy tiếng của ta thì mới nhận ra thì phải.

- Tỷ tỷ, nghĩ coi lát đi đâu đi, ngồi đó mà đánh boss ko hà! - Cắm vô cái điện thoại
- Thế muối thì sao? Dán mắt vô điện thoại đọc manhwa còn gì! - Vẫn ko rời mắt khỏi cái laptop
- Haizzz... Tiểu Hồng tỷ tỷ, nghĩ đi! - Ko rời mắt khỏi điện thoại
- Muội nghĩ đi! - Dán mắt vô ipad đọc tiểu thuyết ngôn tình.
- Dẫn tụi này đi tham quan khu này đã, rồi tụi này tư vấn đi đâu cho - Ngô Không
- Uà? Mấy người đi ra đây có bị lạc ko thế?
- Hừ...

- Thôi nào. Hay dẫn họ đi đi? - Tiểu Hồng vui vẻ và cái mặt hám zai của bà hiện lên.
- Ko rảnh! - Ta và Tiễn đồng thanh
- Hừm... Hay đến trường phá đi! Để ngày đi học được lùi mấy bữa... chứ muội nghỉ chữa chán!
- Thế phá thế nào? - Tiễn bắt đầu sáng mắt
- Hình như học kỳ II này ta học ở tầng 3 cạnh phòng thí nghiệm! - Ta
- Chiến luôn! Cạnh phòng thí nghiệm càng dễ phá. - Tiễn vui vẻ
- Ko ko! Sao ta ko chơi vô lớn hơn, phá cả dãy A luôn ha? - Tiểu Hồng cười
- Á..... Hay a! Hay phá cả dãy B, C luôn. Như thế là ko có bị đẩy sang dãy khác học? - Ta đập xuống bàn
- Okiee! Tiểu Hồng, qua nhà tao ngủ, tối nay ta bàn việc thâm đêm luôn! Mai ra trường chiến đấu!
- Okiee!

Trong khi bọn ta hào hứng bàn về vụ phá trường, đám kia chỉ tròn tròn mắt, đứng nghe mà thôi. Bọn ta vui vẻ cả buổi hôm đó nhưng đến tối thì sầm mặt mũi luôn vì nhận được thư thông báo: ĐI HỌC SỚM! NGÀY MAI LÀ PHẢI ĐẾN TRƯỜNG!

Đau! Lần này ko phá tan cái trường đó, 3 bọn ta ko an lòng!

----- Hết chương 15 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

- Ngươi đi đâu cả ngày nay thế? Cả tên Thái Bạch Kim Tinh nữa! - Ngô Không hỏi khi thấy Tiễn mở cửa bước vô.
  - Thái Bạch về Thiên Cung rồi! Còn ta thì đi đâu được ngoài tới trường!
  - Tới làm gì?
  - Lắm chuyện! Coi đi! - Ném 1 tập tài liệu vào Ngô Không. - Đó! Đọc khắc rõ!
  - Oh... Ra là giấy nhập học. Cơ mà... Sao Lam Ly ca lại... học chung lớp 12 với chúng ta thế? - Tiểu Đình
- Tiến nghe vậy, giật mình. Đang cái mặt mệt mỏi, liền biến thành nụ cười ngượng ngịu.
- Á ha ha ha... Xin lỗi! Tại lúc đó, lão hiệu trưởng cứ hỏi đi hỏi lại học lớp mấy đây, ta bức quá phang hết là học lớp 11... - Mặt ỉu xù
  - Vậy... Ta sẽ được học cùng ngươi... à... cùng các ngươi sao? - Lam Ly
  - Nói thế chứ đừng xem thường học viện A chúng ta! Ở đây, kiến thức lớp 12 cũng ngang ngang đại học năm 2 các ngươi bên ngoài. Đừng nó chủ quan!
  - Thế hả? Thế chắc ngươi luôn đội sổ hả? - Tiểu Đình
  - Ngươi nói cái gì? - Tiễn bức
  - Thì trước còn học ở trường T chúng ta, ngươi học cũng chỉ bình thường, nếu đúng là ở học viện A có mức kiến thức như thế, chả phải ngươi luôn đội sổ sao? - Cười
  - Hừ... - Bỏ lên phòng đóng cửa cái rầm!
  - Haizzz.... Tiễn tỷ tự ái rồi! Là do cô đó! Bạch Tiểu Đình! - Ta la vô mặt cô ta.

- Hờ... Nhưng ta chỉ nói sự thật...

- Xì... Người nên nghỉ kĩ lại đi! Tiền tỷ của ta luôn đứng top đầu của học viện đó!

- Hà? - Cả đám ngạc nhiên

" Reng...reng...reng.." - mới có 6h sáng

- Tiền tỷ, tỷ tắt ngay cái đồng hồ báo thức của tỷ đi! Nó dội cả sang chỗ muội nè! Đau đầu quá! Phá giấc của muội! - Ta giận dữ ôm cái gối, la lối trước cửa phòng Tiền.

- 6h rồi cô nương! Vscn rồi còn đi học.

- Hừ... - Ta ảm ức về phòng làm vscn và thay đồng phục. Nhưng mà... cái quái gì đang diễn ra vậy hả? Mọi khi ta với tỷ tỷ ngủ lẫn như chết, Tiểu Hồng tỷ toàn phải sang treo lủng lẳng 2 đứng ở cửa sổ tầng 10 và dọa sẽ thả tay mới chịu dậy. Vậy mà hôm nay tỷ ấy tự dậy... đã thế lại còn rất sớm nữa chứ! Bộ... OMG! MAI! NGÀY MAI! TA CHẮC LUÔN LÀ NGÀY MAI SẼ CÓ SÓNG THẦN, ĐỘNG ĐẤT... NÓI CHUNG LÀ NGÀY TẬN THẾ TỐI RỒI!

Sau bữa ăn sáng với lại... mì tôm cạn nước do "Tiền sĩ" Dương Tiền chế ra, chúng ta liền tới trường. ((Là do tất cả người hầu đều bị đuổi gần hết, 10 người duy nhất còn lại sau buổi party hôm nọ cũng đã bị tỷ tỷ cho nghỉ luôn rồi)).

*Lớp 12A1 chuyên.

- Chào các em! - GVCN bước vô cười rất tươi

- Chúng em chào cô - cả lớp đồng thanh

- Mời các em ngồi.

Sau khi cả lớp đã ngồi ngay ngắn, trật tự, cô Hoàng - gvcn mới lên tiếng

- Sau 1 kỳ nghỉ dài, cả lớp đã thoải mái chưa?

- Dạ... cũng khá khá ạ! - Cả lớp

- Thật là... Hôm nay cô có 2 tin vui và 1 tin buồn, mấy đứa muốn nghe tin nào trước?

- 2 tin vui ạ!

- Ủ! Đầu tiên, lớp ta có thành viên mới đây! Nào, mời các em vào!

Sau khi nghe thấy, cả đám kia bước vào.

- Các em hãy giới thiệu đôi chút về bản thân đi!

- Mình tên Bạch Tiểu Đình, chuyển từ trường T của thành phố M tới!

- Mình tên Hạo Thiên. Cũng từ trường T thành phố M!

- Tôi là Ngô Không!

- Tôi là Lam Ly!

- Được rồi! Để coi chỗ cho mấy em nào... À... Ngô Không, chỗ bên trái Dương Tiền là của em, bên phải Dương Tiền là của Lam Ly, Tiểu Đình thì ngồi chỗ còn trống cạnh Lam Ly. Hừm... Hạo Thiên thì... Chỗ cạnh Dương Liễn còn trống, em vô đó nghe!

- Á... chỗ này là của lớp trưởng mà cô! - Ta nhảy lên. Đơn giản, ta thấy... Hạo Thiên và Tiểu Đình có vẻ hợp nhau nên tìm cách đùn nó xuống cái bàn trống ngay trên Tiểu Đình. Tất nhiên, ta đã thành công nhòa! Nhưng thật... ta chỉ vui trong lòng khi đã được thành "bà mai" chứ ko để ý đến ai đó đang trong tình thế hiểm nghèo: Bị ngồi giữa 2 kẻ theo dõi. Hờ hờ... còn ai ngoài bà "tỷ tỷ yew" của ta chứ. Cái mặt đang gờm gờm kia. Nhưng may sao đột nhiên nhìn thấy nên ta tìm cách gỡ.

- Thừa cô, thế còn 2 tin nữa ạ? - Ta đứng dậy

- À... để cô nói tin xấu đã... tin xấu là: Chả có cái tin tốt nào nữa cả. Tin tốt là: Chả có cái tin xấu nào nữa luôn!

- ẶC... - Cả lớp ngả ngửa.

- Mà... thực ra có 1 tin tốt!
- Là gì vậy ạ? - HS1
- Đừng có chơi troll nữa nha cô! - HS2
- Phải đó, cô có biết em bị yếu tim ko? - HS3
- Cô mau nói đi cô - HS4

Và rồi cả lớp cứ nhao nhao lên. Chờ lớp ổn định hơn, cô Hoàng mới lên tiếng:

- Nhà trường biết rằng, đang nghỉ ngơi mà trở lại trường, các em sẽ cảm thấy chán, vì vậy, trong tuần này, chúng ta sẽ thi đấu để chọn ra 1 lớp trong mỗi học viện để đi du lịch.
- Oa..... Cô nói cụ thể hơn đi ạ! - Tiễn nghe đến đây mắt bắt đầu sáng lên.
- Đây nè: Tuần này, chúng ta sẽ thi đấu về nề nếp và học tập. Thi đấu nề nếp bằng cách là hãy làm thật nghiêm quy củ trường để ko bị giám thị nào bắt. Tất nhiên là các giám thị và hội học sinh sẽ nghiêm ngặt hơn. Thứ 2 là học tập, các em hãy cố gắng và đến thứ 5, 1 bài kiểm tra sẽ ra để các em làm!
- Haizzz... cái thứ 2 thì lớp ta thắng chắc rồi! Lớp ta là lớp chuyên mà! Phải ko? - 1 đứa đứng lên nói.
- Phải đó! Nhưng quan trọng là cái thứ nhất! Tuần này hãy cố gắng nha! - Lớp trưởng lớp này vừa đi họp hội học sinh về ((Lão này là hội trưởng đó))
- Ủ - Cả lớp đồng thanh.

----- Hết chương 16 -----

Có vẻ, từ đây trở đi 1 đoạn nữa sẽ là về sự quậy phá của đám này. Tất nhiên, những đoạn cuối, ta sẽ ko thể nào ko là sự việc tình cảm của đám nhân vật chính đâu!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Di Bán* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Có vẻ như nhà trường đã rất thành công khi treo cái giải thưởng là đi chơi 1 tuần ngoài biển cho lớp nào ngoan nhất. Trong mấy ngày này, 1, 2 ngày đầu ta còn lạ lắm khi cái lớp mang danh "2 tốt" ((thứ nhất là học tập thứ 2 là quậy phá đó)) này lại ngoan ngoãn như vậy. Đặc biệt khủng hơn là dạo gần đây, Tiễn ko hề cúp tiết, ngủ gật, quậy,... trong lớp nữa. Ngay hôm bắt đầu triển khai, ta đã bị tỷ ấy mắng té tát vì có ý định cúp tiết môn văn. Xi... bà thấy moin đó là ngáp dài, rồi ngủ luôn, thế mờ hôm nay lại ngoan ngoãn ghi chép bài, nghe giảng chăm chú và còn giơ tay phát biểu trog cái tiết chán chết ấy nữa. Ta thù khô rồi. Bà giáo vẫn đọc như ru ngủ, ta vừa ngáp định gục xuống bàn thì cái chân bà từ bàn đằng sau chòil lên đá cho ta 1 cái và ta còn bị Tiểu Hồng tỷ lườm đến suýt cháy mắt. Nhưng rồi, ta đã khá khá quen rồi. Chỉ tới thứ 5 thôi hà. Lớp ta chuyên nghiêng về toán cho nên thứ 5, kiểm tra toán, đó sẽ là hạnh phúc của ta.

Hôm nay là 1 buổi sáng thứ 4 đẹp trời. Ta đang ung dung ôm cái máy game thả bước đi trên sân trường thì bắt gặp 1 cảnh tượng vô cùng hoành tráng: HỘI TRƯỞNG HỘI HỌC SINH CŨNG LÀ LỚP TRƯỞNG LỚP TA THƯỜNG NGÀY DỊU DÀNG VỚI NỮ NHI HÔM NAY LẠI CẢI NHAU VỚI NHỎ LỚ TRƯỞNG LỚP 12C1 CHUYÊN VĂN.

- Hừ. Tôi nói trước, lớp tôi sẽ thắng. - Nhỏ kênh kiệu hát tót.
- Đừng tự tin quá. Cậu nghĩ thơ văn hay sẽ giúp các cậu lấy lòng thầy cô? Ko dễ vậy đâu.
- Hừm. Thế cậu nghĩ đám các cậu lấy máy tính, nháp ra rồi tính toán tỉ lệ, bày kế ghi điểm thầy cô là xong à? - Nhỏ vẫn bình tĩnh. Kể cũng lạ, lớp ta đã nhiều lần chứng kiến những vụ war giữa 2 bọn họ, lần nào cũng là nhỏ kia nổi điên trước mà sao lần này nhỏ lại bình tĩnh vậy? Nghĩ 1 hồi, ta mới nhận ra, liền chạy đến nói nhỏ với tên lớp trưởng
- Này Hoàng Thái, cậu ko thấy nhỏ rất lạ sao? Có ý đồ cả đó, bình tĩnh "xù" nhỏ cho nhỏ bẽ mặt đi, nhớ đừng to tiếng mà phải khiến người ta nghĩ cậu nhường nhỏ nhá. - Bé giọng

- Tính sao? Tôi ko war nổi đâu.

- Nghe theo tôi này! @%\$%#@€#X##£\$&\$\$/*%£#*... Được chưa?

- Ok!

Và thế là cả đám im re đừng nghe cãi lộn tiếp.

- Tính toán tỷ lệ bày kế ấy thì hơi khó đó, đầu phải ngày 1 ngày 2 là được đầu. Nhưng mà riêng khoản dùng lời hay ý đẹp để làm thì chả cần lên kế hoạch. Mà tất nhiên, giới văn mới làm được, giống bên nào đó. Còn toán thì khô khan, sao địch nổi. - Nói năng rất nhẹ nhàng giống mọi khi.

- Cậu... Đồ... đáng ghét. Tôi sẽ thắng. Kể cả dùng mọi thủ đoạn tôi phầu xử mấy người - Nhỏ ức quá hét ầm lên.

Ha ha ha, thật hay, hôm nay thì bà giám thị lại cosplay học sinh tại này ((Sở thích là thường)) nên trà trộn nghe được hết. Nào là nhỏ kia gây sự trước, nói rất nhiều điều không hay nên bà đã cho lớp nhỏ mất quyền thi đua.

~~~~~  
*Lớp 12A1

- Cảm ơn mày nhiều nha Liễn. 12C1 là cái lớp trở ngại, hôm nay đã bị loại bỏ rồi. Á HA HA HA HA - 1 đưa nắm tay ta cười cười

- Trội ôi pé Liễn, trụi ui giỏi quá cơ. Thần tượng muội chết luôn nà. - Tiểu Hồng cũng la lên. Cả đám xúm lại khen ta hết nước hết cái.

- Tiễn tỷ tỷ, tính sao đây. Chưa thỏa lòng mà đứng ko? - Ta nhếch mép

- Ừm. Tối nay, 8h, phòng tỷ nhen. - Trên khuôn mặt vẽ lên 1 đường cong tuyệt mỹ.

- Quấy hà? Hay nha! Nhưng tao lo là bị phát hiện có kết cục giống lớp C1 đó. - HS1

- Mày an tâm. Tụi tao ra tay có bao giờ bị lộ đâu. Tụi mày chỉ cần coi màn kịch tụi tao dựng lên là được. Đảm bảo mai chúng mày sẽ trẻ ra hẳn 10 tuổi vì cười cho coi. - Tiểu Hồng

- Thôi má, cười nhiều có nếp nhăn. - HS2

----- Hết chương 17 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

- Thấy sao? - Tiễn

- Very good. Mày lên tay đó. - Tiểu Hồng

- I very love you, my dear. - Ta nháy lên ôm tay Tiễn.

- 2 đứa tụi bay bớt đê. Nghe cho thùng đây. 12 giờ đêm!

- OK! Ta và Tiểu Hồng đồng thanh.

~~~~~  
*12h đêm

- Đủ rồi ha? Tiễn cười khi nghe tiếng bước chân Tiểu Hồng.

- Đủ rồi đủ rồi. - Ta cười

- Vô đi. - Tiểu Hồng

- Chờ chút.

- Hà - Ta và Hồng tỷ ngo ngác quay lại nhìn Tiễn.

- Tam Kích Lưỡng Nhận Dao! - Nói rồi, Tiễn phi đao đến 1 bụi cây gần đó. Trong bụi cây, 1 cây tay giờ ra đỡ lấy cây đao.

Quên nói a. Tiểu Hồng cũng là thần tượng đó. Tỷ ấy xuống trần là để tìm Tiễn chơi. ((Rảnh vkl))

- Bị phát hiện rồi. - Lam Ly đứng lên cùng Ngộ không, Tiểu Đình và Hạo Thiên.

- Làm gì ở đây?

- Ta thấy người ra ngoài, nghi nên đi theo. Các người tính làm gì vậy hả? Ta ẽ méc thầy cô. - Tiểu Đình

- Mời! Tự nhiên nhoa. Ko có bằng chứng ai tin hả? - Ta vênh mặt lên cái.

- Thôi nào. Cho rút lại giờ. - Tiễn đã chui qua cổng từ lúc nào.

- Óa. Chờ muội. - Ta la lối và nhảy công vô. Tất nhiên, đám kia cũng đi theo. Sau 2 tiếng, bọn ta đã " tân trang " cho phòng lớp c1.

- Sáng mai có trò vui đây.

- Muội mong chờ đến ngày mai quá. Ngày mai ta có 2 tiết tự học đầu tiên nè, sau đó là học bơi và tin học tới tới tự học tiếp. Oa... được coi rồi.

- Ha ha ha.

- Mà tôi chả hiểu mấy cô là, trò này làm gì, tôi sẽ mách với ban giám hiệu. - Tiểu Đình quay phim bằng điện thoại và ghi âm bằng máy. Hờ... ngu vãi chấu. Sao mà qua được mắt bọn này.

- Bạn Tiểu Đình nhĩ? Bạn nên cẩn thận đó. Ko tụi này sẽ cho bạn cùng giống đám c1 ghen. - Tiểu Hồng vẫn mặt thân thiện đi tới nói nhỏ và đẩy cái điện thoại của Tiểu Đình xuống đất rồi... dẫm nát.

- Tiểu Đình tỷ, dạo gần đây ta cũng cảm thấy tỷ khá khó ưa đó. Có muốn tụi này tạo 1 số cảnh thêm vài và mọi nghi ngờ sẽ đồn lên tỷ ko? - Ta bước đến lấy chiếc máy ghi âm trong túi áo cô ta và bẻ đôi, tiện kéo, ta cũng cắt luôn cái thẻ.

- Tôi...

- Tha cho cô ấy đi. - Tiễn lên tiếng.

- Tỷ tỷ, cô ta tính tố cáo chúng ta đó.

- Phải. Máy tính bỏ qua dễ thế à?

- Nghe tao.

- Thôi được.

~~~~~  
* Sáng hôm sau_ Tiết 1 là giờ Hóa của c1.

- Tụi bây, đi xem đám C1 đi.

- Ok

Ồi dào. Thôi thì khỏi nói. Bà Hóa nổi danh khó tính nhất trường, lại còn đồng đánh. Gần 45 đến nơi mà 1 mảnh tình vát vai cũng chả có. Ngày ngày khoác cả cây đen đến trường. Già khó tính, xấu còn điệu, học sinh nào chả ghét bà. Nào là "Oanh black", "Oanh của gừng", "Oanh mắt tôm", ... thôi thì đủ thứ Oanh... Nhưng chỉ học sinh khóa trên năm cuối mới dám chế ra rồi để lại cho đàn em thôi chứ còn trong tay bà thì ko dám đâu.

Bà cô bước vô, vẫn cái kiêu như mọi khi, ông ọ thấy bà. Trụi. Vô chúi ở đâu bay vô bay nè tụi bay? Cái đám C1 tính dạn nhưng cũng thù bà nên ko thu luôn. Trội ơi, sao cái vô chuối nó lại kawaii thế kia chứ. Trội, kawaii quá ơ, nên chắc bà cũng chả buồn né. Dẫm mẹ nó vô rồi. Sồi, hóa ra bán mặt cho nền nhà, bán mông cho trần nhà là thế. Cái mông bà đang hướng lên thẳng trần hợp với nền nhà 1 góc 90 độ kìa. Bà cô tức tím mặt, vẫn ông ọ đứng lên đi lại chỗ bàn.

----- Hết chương 18 -----

Sao? Muốn biết số phận bà cô nữa hông nà? Nói nha? Đó là: Hóng chương sau đi rồi có.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Ừm... cái dáng bà này thì cũng chả đẹp để chi đâu nhưng mà cũng ko đến nỗi nào. Thế nhưng mà... bà vừa ngồi xuống ghế giáo viên thì lập tức cái ghế ko chịu được nữa mà sập. Bà mông ê ầm cò đứng lên. Cả lớp im re nhìn để ko phát ra tiếng cười. Bà nhìn chằm chằm vào ghế mà ngồi, xuống ngồi với học sinh thì lại ko ổn, đành ngồi luôn lên mặt bàn giáo viên. Đã nói rồi, bà này ông ẹo thấy mồm nên là mọi người thử hình dung dáng nhìn của 1 bà cô già ông ẹo đi. Ha! Vất chân chữ ngũ nè, cổ áo sê sâu nè, trội, sâu thêm vài mm nữa coi, lộ hàng ngay. Bà tay để lên đùi, nhìn đám nam sinh với ánh mắt thèm khát. Dell mợ, may là ko nhìn gấu tui thế đó, nhìn gấu tui thế chắc tui sẽ cho nhà bà thành tro. Hô hô, cô cứ nghĩ rằng đám nam sinh kia đang thèm khát mình đi, cứ mơ cho đã đi, chứ cô mà biết sự thật chắc cô sẽ đau lòng đó.

- Cô ơi, cô có thể đứng xuống khỏi bàn và giảng bài đi được ko ạ? ((Làm bà vỡ mộng sớm thế này))

Bà cô giật mình và tỉnh mộng. Đứng xuống đến bực giảng. Ó... vững chắc lòng kia là... Thôi khỏi kiểm tra đi, dù sao bà cũng ngã xuống rồi. Sau khi mông bà đã thấm sạch chỗ chất lỏng đó, 1 đàn ong bay ra và trò đuối bắt của bà giáo cùng những chú ong nhỏ xinh đã bắt đầu quanh trường. Ha ha ha... thảo nào. Sáng sớm hôm nay đến ta trực nhật lớp sớm, thấy Tiểu Hồng đi ra từ phòng C1, hóa ra là đồ mật ong và trang bị tổ ong.

Gần hết tiết, bà giáo đi vào lớp. Ôi... toàn thân sung vù à. Nhìn vừa hài vừa tội. Lần này ko nhìn được nữa, cả lớp cười ồ lên. Đám lớp ta đứng ở cửa trên cũng lẫn lộn ra hành lang, cào cào cái hành lang vô tội mà cười như điên.

- Tiểu, Hồng, Liên, là tụi mày hả? - HS1

- Mày hỏi thừa thế. Trong học viện này chỉ có tụi nó dám làm ra những chuyện như vậy thôi. - HS2

- Mà này, còn trò nào ko? Ta còn hóng nào. Ko là tao về học đây - HS3 ((Một sách A1 đấy ạ))

- Còn đây. Mày nghỉ ngơi 1 ngày đi. Ngày nào cũng lo sách ko đau đầu à? Tao đây, ko sách vở vẫn học hành tốt đó thôi. - Tiểu

- Ok... Vậy tao chờ vậy. - HS3

- Lần sau gọi ta với nhá. - Ngô Không

- Hừ... lần sau ta sẽ tìm bằng chứng. - Tiểu Đình nói thế nhưng vẫn cười.

- Chiều này... hahaha... là của ai thế?... hahaha... Đêm qua... ta... đâu thấy ai trong 3 người... hahaha... đồ mật ong đâu. - Lam Ly.

- Tiểu Hồng tỷ, nhìn kia... hahaha... nhan sắc mụ bị hủy dưới tay tỷ rồi. - Ta

- Hóa ra là mày à. Được lắm nhá. - Tiểu vô vai Tiểu Hồng.

Thôi thì còn ít thời gian. Đứng coi coi... Chiều của chân ghế của ta bà dính rồi nè, mật và ong của Hồng cũng dính rồi. Hừm... Chiều của tiểu thì sao... Tất nhiên, bà cũng dính. Bà định dạy nốt cho đỡ phí thời gian còn lại nhưng lại ko còn phấn trên bàn. Tỉnh mở ngăn tủ ra lấy phấn thì... oh... Tiểu bỏ cái hộp hũ dọ vào trong đó, vừa kéo ngăn tủ ra, 1 cái đầu quỷ xò ra. Cái người đầy thương tích rồi mà còn ko chịu đi viện, thôi thì tiện đây ngắt đi luôn.

Cái đám lớp C1 có vẻ rất vui khi thấy vậy nhưng lại quên đi một vụ rất quan trọng. Nhưng thôi... nhắc tụi nó làm gì... vấn đề là ở chỗ đó mà.

Trò vui tụi này làm trong 5 tiết cơ. Đây mới là màn khởi đầu nên chưa có gì đặc sắc. Còn 4 tiết cơ. An tâm đi nha. Bây giờ là tiết 2: Chờ chương sau rồi tính.

----- Hết chương 19 -----

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Dù là biết hơi muộn màng ((Muộn 5 ngày rồi)) nhưng Liễn vẫn chúc mọi người năm mới 2017 vui vẻ nha! HAPPY NEW YEAR, EVERYONE!

Tiết 2 là tiết mà tụi nó có lẽ không mong chờ lắm vì ở lớp C1 là tiết Địa. Ông Địa trường này... có thể nói là ko có mấy học sinh nào thù hết vì ông khá là dễ tính. Nhưng nhìn kĩ đi, ta ghi là "ko có mấy" chứ ko phải là "ko có". Ông này cứ đơ đơ lẩn thẩn sao á. Đồi! 43 rồi chứ trẻ trung gì đâu mà vẫn chả có lấy 1 người được xem là bằng hữu có giới tính là nữ. Nhiều ông giáo bà giáo cũng nói ý gạ gẫm ông này với cái bà vừa mới thăm bước ra đó đó là nên thành đôi với bà nhưng 2 người này cứ chối bay, phốt lờ ko hà. Thế nên có thể chia ra các trường hợp sau:

TH1: 2 ông bà này đã thành đôi nhưng ngại nên giấu.

TH2: Bị mọi người nói nên ngại. ((TH này sắc xuất thấp lắm))

TH3: 2 ông bà này đã có người trong lòng khác rồi.

TH4: Vì ông thầy ghét bà cô và bà cô cũng ghét ông thầy ((có thể ông thầy ghét bà cô vì cách ăn mặc hay sở thích của bà còn bà cô thì ghét cái tánh hám gái của ông thầy này,...)).

Có lẽ là hiểu tâm lý thầy nên Tiến tỷ đã chuẩn bị cho ông rồi! ((Thầy ơi, thầy cứ từ từ thương thức nhé thầy!))

Khi ông thầy bước vào, tất cả lớp đứng dậy chào. Ngay đây đầu là con gái mà, ông thầy đột nhiên ngã xuống ((Móa! Dầu nhót của ta ta lau rồi mà! Tỷ ấy đổ ra hay sao ý mà! Lần này ta vô can a!)). Đúng là... Giang sơn dễ đổi, bản tánh khó rời! Cái tính hám gái lại bộc phát. Ông thầy ngược lên nhìn... ((Cái gì tự suy luận đi))... của đám nữ đứng đó đang tìm tìm che miệng cười. Như giác quan thứ 6 đã phát giác, đám con gái từ từ nhìn đến ông thầy và giác ngộ ra cái hành động của ông thầy "Đáng quý hóa" của tụi nó, tụi nó phát rồ cả lên, đưa con gái đứng gần ông nhất tiện chân đã 1 nhát thẳng mặt ông thầy. Ông thầy đứng lên, quát ả.

- Em làm cái trò gì thế? Dám đánh giáo viên? Tôi là tôi dễ tính đó nhưng việc ngỗ ngược này của em là tôi ko thể chấp nhận được. Tôi sẽ báo với ban giám hiệu về sự vô lễ này của em! ((Bực vì nó phá giấc***** hay là nó ngỗ ngược vậy cha? =.==))

- Đầu có đầu thầy! Thầy cứ nằm đó, em tưởng thầy... - Con nhỏ gãi gãi đầu giả bộ.

- Tưởng tôi làm sao?

- Thầy phải hứa ko được giận, coi việc này như ko có gì thì em nói.

- Hừ... Được! Tôi hứa!

- Em tưởng thầy... # rồi ả!

- Cái gì? Em... - Ông thầy đang nói thì bị nhỏ đó cắt ngang.

- Thầy ơi... Thầy vừa hứa...

- Hừ! Mở sách vở ra cho tôi!

Ông thầy đành ôm cục tức này vào trong và bước lên bảng. Đây là lần đầu tiên thấy ông giận như vậy. Ông thầy cầm phấn lên viết nhưng vừa đưa lên, cây phấn mực đã gãy. Ông thầy nghĩ là do cầm cây dài quá nên lấy viên nhỏ hơn và viên này liền vỡ vụn khi ông mới viết được 1 nét.

- Hừ... Mang tiếng lớp toàn công tử tiểu thư mà phấn toàn bị ướt thế này... Thật là ý thức quá tồi! Tôi sẽ đánh giá cái lớp này ý thức tháng là yếu! - Ông ta đe

Ồ ồ... phấn hôm qua ta vẩy nước đó! Thực thì bọn ta ko chỉ bày trò phá thầy cô mà còn phá lớp này cơ. Nhưng trò hay nhất chưa xuất hiện! Nay bọn C1! Mở tủ đồ ra đi! Làm ơn mà! Mở đi nào!

Ồi... Thật hay chết mất, linh rồi. Ông thầy bảo lớp trưởng bọn nó mở tủ lấy phấn khác. AAAA, nó cấm khóa rồi kìa! AAAAA, vạy khóa rồi! AAAAAAA, đang dùng lực kéo kìa! AAAAAAAAAAAAA, mở rồi kìa!

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - Cả lớp la 1 tràng. Có đứa còn trèo lên bàn, lên ghế. Đứa thì trèo lên cửa sổ. Ông thầy thì chạy loạn cả lên. Còn cả 1 đám ngất xỉu luôn cơ chứ! Ha ha ha ha!

Món này là của cả 3 đứa ta nghĩ ra đó! Thực thì ban đầu ta cũng khá sợ nhưng giờ thì vui quá lẩn át luôn cái sợ rồi. Tiến tỷ đã đến mấy nơi mua cả lồng to chuột về. Tiểu Hồng tỷ thì mất 2 ngày đi khắp các vườn thu thập "con đó". "Con đó" là cái con dài dài, mềm mềm, nhỏ nhỏ, đáng sợ đó. Tồi qua, ta

đã đeo cả 5 cái găng tay để bắt từng con bỏ vào tủ đó.

~~~~~

Thật ngu khi viết 2 truyện cùng lúc aaaaaa. Thấy tiến độ truyện kia chậm quá nên tạm gác truyện này lại để cho truyện kia theo kịp truyện này nha! Phải rồi! Tiện đây, mọi người hãy theo dõi truyện kia của ta nha! Hehehe... nhưng mà... tự tìm nhé! "v"... Lười quá mà!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Sau bài kiểm tra vào hôm thứ 5, sáng thứ 6 tại ta đã có kết quả của cuộc thi đua cả tuần qua. Tất nhiên nằm trong dự đoán của mọi người, lớp ta đã giành đc suất đi biển phía Tây. Vì địa điểm cắm trại của tại ta xa hơn 2 lớp 3a3 và 7a1 nên tại ta được xuất phát từ tối hôm thứ 6.

Cả lớp bàn bạc đúng 5 giờ có mặt mà 4 giờ 15 ta tới cái quán trà sữa trước cổng trường ta đã bị bọn lớp ta chiếm gần sạch chỗ.

- Tiểu Tiên! Ở đây! - Tiểu Hồng lớn tiếng gọi ta.

- Sao mọi người tới từ khi nào vậy? - Ta hỏi vừa kéo cái ghế ra ngồi.

- Tao cũng không biết. Đến từ 4 giờ đã thấy đầy đủ hết đây rồi à...

- Mọi người, sau đây tôi xin thông báo lịch trình của hôm nay đã nhé! - Lớp trưởng đứng lên nói - Àm... bây giờ ta xuất phát dự kiến đến 7 giờ sẽ tới thành phố C. Tôi đã thuê được khách sạn rồi... Chúng ta sẽ nghỉ qua đêm nay ở khách sạn đó và sáng mai tiếp tục lên đường! Chi tiết lát tới nơi tôi sẽ phổ biến kĩ hơn nhé.

- Ok - Cả lớp lại ồn như cái chợ vỡ.

- Lâu lâu cả lớp nên tổ chức 1 buổi đi thể này thì sẽ gắn kết được hơn đó. - Con lớp phó lên tiếng.

- Phải... Đi cùng nhau sẽ rất vui. Cũng có thể tăng tinh thần đoàn kết cho lớp.

- Ừm...

Đang tám nhảm thêm lúc thì 1 đứa to mồm la lên là xe đến rồi. Cả lớp kéo nhau ra xe, lên xe và ổn định chỗ ngồi. Được 1 tuần thoải mái bên bạn bè chơi thể này... chẳng thích hơn hay sao.

Chỉ 1 lúc đầu ồn ă thôi... lúc sau mỗi đứa 1 việc riêng à... đứa thì lăn ra ngủ, đứa thì chơi game, đứa thì đọc sách (Nói thể có thằng mọt đọc thôi)... các hoạt động riêng. Chỉ có cái góc đám nhân vật chính của chubgs ta là râm rạn chuyện.

- À mà nè, mấy người ở chung với Tiểu Tiên hả? - Tiểu Hồng hỏi mấy người kia, 1 bên vai thì để Tiểu ghé gục vào ngủ.

- Biết còn hỏi. - Ngô Không lạnh giọng.

- Khi mặt mọ này... Hồi trên Thiên Cung, cái thuờ Dương Tiễn còn bị coi là nam nhân ý, mọi người đồn là Tề Thiên Đại Thánh bị gay thích Nhị Lang Thần rồi đấy. Bây giờ nó là con gái, người dính lấy nó 100% là cái chắc. Bỏn tiểu thư là hỏi 2 người kia. - Tiểu Hồng xả ra 1 hơi.

- Tiểu Hồng tỷ, Bạch thúc tức cha của Tiểu Đình tỷ là cha của chủ nhân tôi là bạn tốt. Lam Ly đại nhân đây là học trò của Bạch thúc. Ông chủ nói muốn giúp đỡ họ nên chuyển cho họ tới học chung với chủ nhân... blah... blah...

- Rồi... hiểu rồi...

Bầu không khí chỗ họ im lặng vì dường như không còn ai biết chuyện gì để nói tiếp. Vậy là Tiểu Đình, Hạo Thiên thì lăn ra ngủ. Tiểu Hồng đánh boss. Chỉ có Lam Ly và Ngô Không thì thoảng quay ra ngắm Dương Tiễn rồi lại quay ra cửa sổ ngắm cảnh đường. Đôi lúc lại cảm nhận người kia cũng đang ngắm Dương Tiễn thì ngẩng lên nhìn nhau rồi lờm nhau đến cháy cả mắt. Tình hình đó cứ xảy ra dần đến hơn 7 giờ tối chút xíu, xe ô tô của họ dừng trước 1 khách sạn 5 sao tại thành phố C mà lớp trưởng hỏi chiều đã nói.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Sau khi nhận phòng trong khách sạn, tụi nó tập trung dưới đại sảnh kéo nhau đi ăn uống rồi lượn ra phố đêm mua sắm. Khu phố đêm này rất đặc biệt, nơi này là 1 khu chợ với phong cách cổ trang. Chính vì thế, có nhiều đoàn làm phim cũng hay tới đây để quay phim. Khu này lại nằm trong 1 con hẻm rộng.

Từng gian hàng 1, bán nào quạt giấy thủ công, ngọc bội,... rồi cả những quán mì, bánh trôi. Những tiệm quần áo cổ trang, các quán trà. Cả con đường sáng rực đèn lồng. Cảnh người qua lại tấp nập, tiếng người cười nói vui vẻ, hỏi giá, trả hàng ồn ã.

Nhưng thật hay nha ~ Ngoài đầu hẻm thì tiếng còi xe bim bim, xả khói nồng nặc. Đèn điện mờ mờ. Nhưng vô đến đây, không hề có đến 1 chiếc ô tô hay xe máy nào cả.

- Ô... Quá đỉnh! Tao đã thấy khu này trên ti vi rồi mà chưa có dịp tới, hoonm nay tới được, thật đúng là đại khai nhãn giới mà! – Tiểu Hồng cười tít mắt quay qua quay lại ngắm.

- Àu... đúng là rất đẹp. – Tiễn cũng gật gù.

- Ôi... cái mùi của thịt nướng! – Hạo Thiên thì “phê” khi ngửi thấy mùi đồ ăn. Lại nhận ra không đem theo tiền thì quay ra kéo kéo tay áo Dương Tiễn.

Hiểu ý, Tiễn lúi cúi ra đưa cho Hạo Thiên tiền. Con trung khuyển cong đuôi lượn luôn đi ăn. “Nó có cái bụng không đáy à? Mới ăn com xong mà đã...” – Cả đám nhếch mép nhìn Hạo Thiên chạy đi mua đồ ăn mà có chung cái suy nghĩ đó.

Quay đi ngắm mọi thứ, đột nhiên, Tiễn nhìn ngọn núi đằng kia như bị hút hồn. Mê man ngắm không biết trời biết đất.

- Ê ~ Thần thờ luôn rồi à? – Tiểu Hồng đập tay làm Tiễn bừng tỉnh.

- À... Không.. Mà... - Áp úng.

- Dương/Tiểu Tiễn, người sao vậy? – Lam Ly và Ngô Không thấy vậy cũng lo lắng lại hỏi. Thấy Lam Ly lo cho Dương Tiễn, tất nhiên là Tiểu Đình cũng phải chạy lại.

- Ta cảm thấy yêu khí rất mạnh phát ra từ ngọn núi kia!

Nghe vậy, cả đám cũng chú ý đến ngọn núi kia hơn, tất nhiên là cũng bắt đầu thấy yêu khí phát ra từ đó nồng nặc. Nhìn nhau, họ bắt đầu tiến đến ngọn núi đó.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

- Đệt... mày bị ảo tưởng rồi Tiễn ạ! - Tiểu Hồng than vãn.

- Áo con má này! 100% là tao thấy yêu khí ở đây! Mấy người kia cũng thấy mà!

- Tôi không có thấy! - Tiểu Đình giờ tay.

- Thấy cái qq! - Tiễn và Hồng đồng thanh.

- Đúng là có yêu khí, lại còn nồng nặc. - Ngô Không lại bắt đầu lên con "ngầu".

- Người lo tìm đi! Đúng đó ra về ngầu. - Lam Ly có vẻ không thích mấy.

- Haizzz.... Tao bỏ cuộc! Đếch tìm nữa! Tụi bay tìm đi! - Hồng ngồi bệt xuống gốc cây.

- Ồ cái đệt. Vậy tao cũng đẹp! Đẹp mẹ đi!

- Dương Tiễn, đứng lên cho lão Tôn! Ngươi là người thấy yêu khí đầu tiên thì phải lo tìm đến cùng chứ!
- Tiểu Tiễn nếu mệt cứ nghỉ đi, ta và Ngô Không sẽ tìm.
- Lam Ly, ngươi đúng là vẫn tốt hơn con khi mặt mo đó!
- Ngươi nói cái gì? Nhắc lại ta nghe coi!
- Ok. Ta nói ngươi là khi mặt mo.
- Thôi! Lo tìm đi!
- Mà nè... Hạo Thiên đâu?
- Còn đang chết dí ở quán ăn chỗ khu chợ ý! Quả này ví tao lại ăn rêu rồi!
- Đại tiểu thư như mày mà còn lo cháy túi hả?
- Quanh đây đell có cây rút tiền nào!
- Ê... xuất... xuất... xuất hiện rồi! - Tiểu Đình la lên.

~~~~~

Ngán vầy thôi! Mà có chút thông báo nà! Từ giờ "Tam nhân hao thiên lục chế dị bản" chap lẻ là Dương Liễn ta viết, chap chẵn là do bạn ta, Diệp Lam Phi viết nhen ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Ấu zè! Lâm Phi ta lên soạn! Tiện đây mọi người ủng hộ truyện của Phi nhóa! Ta sẽ cố gắng viết theo đúng cái phong cách mô - típ của Tiểu Liễn.

- ~~~~~
- Đệt... cái con củ lìn gì thế? - Tiễn nhếch nhếch mép nhìn kẻ thù là... là...là... 1 con thỏ củ lìn dài 10cm và rộng 5cm..
 - Ở cái đệt... bé tí mà phát ra lăm yêu khí nhè?
 - Mấy người các ngươi đừng có coi thường ta! Cha ta mà tới các ngươi sẽ phải chết!
 - Ấu zé? Do pha-zơ? Goe i he? Goe?
 - Tiếng gì thế Dương Tiễn?
 - Này...
 - Tại ngươi lòi à?
 - Tiếng Tây Ban Nha à?
 - Ê...
 - Đệt! Tiếng Anh!
 - Ảo lòi... ta déo nghe ra Anh cơ.
 - Kia...
 - Lam Ly, cả ngươi cũng vậy à?

- Xin lỗi.
- NÀY! PỐ TA À? - Con thô nổi khùng.
- Ta hỏi cha ngươi đâu? Ta sẽ xử lý hắn!
- Ngươi... - Con yêu quái chưa dứt lời thì đột nhiên mặt đất rung chuyển. Là cha nó, cha con tiểu yêu này, nó xuất hiện! 1 con thô đen sì khổng lồ.
- Mòe... Cha ăn hết phần con à? Con thì ti ti mà cha bự tổ chẳng.
- Con trai... con làm gì cùng đám thần tiên đó thế hả?
- Con... con vừa gặp bọn họ xong... thì... thì cha tới.
- Thăng này... mấy bao nhiêu tuổi rồi mà con không hiểu quy định? Yêu ma chúng ta sát nhân thì không được liên quan tới thần tiên! Tao không có thằng con như mày! Hôm nay tao sẽ giết chết mày! - Nói xong, con yêu quái đó túm lấy con mình bóp chặt. Đứa con thì giãy giụa nhưng cũng chỉ là vô ích. Nó sắp ngộp thở rồi!
- Từ đâu, lưỡi đao phay xuống tay của con yêu quái kia làm nó bị thương và thả rơi con tiểu yêu xuống đất. Con tiểu yêu nhanh chóng nấp sau Tiểu Hồng.
- Nó là con trai ngươi, là máu mủ cốt nhục của ngươi mà ngươi cũng can tâm ra tay? - Nhát đao đó là của Dương Tiễn.
- Hừ... Chương sau ta giải thích!
- Chờ con Tiểu Liễn nó viết thì đến khuya! - Nổi khùng
- Ta tin Lam Phi sẽ bắt Liễn viết ngay! - Ngộ Không lại lên con ngầu.
- Mong là niềm tin của ngươi đúng!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

- Nó là con trai ngươi, là máu mủ cốt nhục của ngươi mà ngươi cũng can tâm ra tay? - Nhát đao đó là của Dương Tiễn.
- Hừ... vì nó là con trai ta, là máu mủ cốt nhục của ta nên ta mới phải giết nó! Ta không cần 1 thằng con vô dụng! Hừ... cái gì mà không sát sinh? Cái gì mà chuyên tâm tu luyện để có ngày được thành thần tiên? Yêu quái thì phải sát sinh!
- Cha... xin cha hãy dừng lại đi! - Thằng tiểu yêu can ngăn. Bất chợt, cha nó tung 1 chưởng khá bất ngờ tới phía nó. Đòn ra bất ngờ, cả đám không biết làm thế nào cứu nó thì Dương Tiễn đã đỡ đòn hộ con tiểu yêu. (Mòe mòe ~ Làm sao mà thể được, nhưng ta cố dãn cảnh này vì nhiều người ép ta phải có sự romantic đấy!)
- Tiểu Tiễn! - Lam Ly hốt hoảng chạy tới, Ngộ Không thì ma tính bộc phát khi thấy Dương Tiễn bị thương, đang dằn vặt con đau cổ kiềm chế ma tính lại. Nhanh chóng, con yêu quái kia bắt lấy Tiểu Đình.
- Mau... Ngươi mau... thả... Tiểu Đình ra! - Dương Tiễn yếu ớt nói.
- Ha! Hóa ra là phạm nhân! Ta sẽ ăn à! - Con yêu quái tính thả Tiểu Đình vô miệng thì bị Ngộ Không cho 1 cùn. Con yêu quái đã hồn bay phách lạc. Nhưng... đâu đơn giản thế, ma tính và nội đan của con yêu quái đã hấp thụ vào cơ thể Tiểu Đình. Ngộ Không có vẻ đã bình tĩnh lại, chạy tới chỗ Dương Tiễn.
- Dương Tiễn tỷ tỷ... hức... hức... cảm ơn tỷ... hức... hức... - Tiểu yêu lay lay tay Tiễn.
- Về thôi! - Dương Tiễn ôm lấy vết thương đang rỉ máu ở cánh tay đứng lên và chỉ về Tiểu Đình ý Lam Ly ẵm về.

Sau khi về khách sạn, vết thương của Dương Tiễn được Ngộ Không hút hết độc và Thái Thượng Lão Quân gửi thuốc cho, sau khi thoa vô thì đã đào thải hết chất độc và được Lâm Lý băng bó. Tiểu Đình thì bất tỉnh từ lúc đó không tỉnh lại. Hôm sau ở đó lại có bão lớn nên tại nó phải ở lại vùng đó 3 ngày. Dù sao trường nó cũng là tổ chức học lại sớm hơn 1 tháng trời để cho học sinh đi cắm trại nếu có trục trặc trên đường đi như này thì vẫn không bị cắt thời gian đi chơi và không ảnh hưởng việc học.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26

*Sáng sớm sau đêm hôm đó.

- Thái Bạch, cô ấy sao rồi? - Dương Tiễn hỏi Thái Bạch Kim Tinh. Sau vụ tối qua tụi nó đã bắt Thái Bạch tới.

((Ta nghĩ kỹ rồi! Tam Nhãn toàn soái cơ hông à... Ngoài Lam và Ngộ ta cũng muốn Tiễn cặp với Thái Bạch nữa cơ! Muahahahahaha!))

- Ma khí, ma tính, ma đan đã dung hòa thành 1 luồng khí đã đi vào cơ thể cô ta. Vài 3 năm trước Huyền Tâm Châu chọn cô ta để ẩn mình, sau khi Ngọc Đế lấy lại thì 1 phần tiên khí của nó vẫn trong cơ thể cô ta. Nhờ vậy mà cô ta còn mạng sau lần này.

- Muội không quan tâm! Vấn đề về yêu tiên khí là của thần tiên thực tập, tiểu tiên tiểu yêu cũng còn biết! Cái muội quan tâm là cách cứu cô ta!

- Vô ích thôi! - Lam Ly đột nhiên lên tiếng.

- Chắc phải còn cách chứ? - Hạo Thiên ngồi bó gối góc phòng lên tiếng.

- Đúng là có!

- Cách gì?

- Ở Hoa Quả Sơn 400 năm trước ta có 1 loài cây con Mộc Yêu cho, 100 năm nó lại nảy mầm và thành cây đúng 1 ngày rồi lại trở thành hạt giống, ta nghĩ nó có thể cứu được cô ta. - Ngộ Không nói có vẻ vô cùng xa xôi.

- Vậy mau đi lấy đi!

- Rất tiếc, đám tiểu yêu của ta đem nấu canh ăn hết từ 300 năm trước khi nó lên cây rồi!

- Ô cái đệt! - Lam Ly ngán ngẩm. - À mà Thâm Hải có thứ này!

- Cái gì?

- Viên Hoàn Châu... nó là 1 viên đơn châu của Long Thần tạo ra hồi ta còn nhỏ. Ta chắc chắn 100% cứu được Tiểu Đình!

- Rồi lại bị người đem nấu canh rồi chứ gì?

- Không hề... Hồi sau ta bị bắt giảm cân, đói què, thấy cái vớ ăn mọp nó rồi!

- Á đieu... Toàn những thứ quý bị các người xóa sổ 1 cách lãng xẹt! Đúng là... 1 con khi ngu và 1 tên hải yêu đần! - Tiễn nổi khùng khi nghe 2 cái kết thật toét vừi của 2 thứ quý giá kia - Thái Bạch... Hết cách à?

- Ủ... Giết cô ta đi!

- Huỳnh nói cái gì?

- Giết cô ta đi, như thế mới diệt được cái thứ kia, khi đầu thai cô ta sẽ trở thành bình thường! Nếu không thì như thế, cô ta sau khi tỉnh lại ngay lập tức sẽ bị Thiên Lô diệt! Mà muội cũng biết nếu Thiên Lô ra tay thì hồn siêu phách tán còn gì.

- Không thể... cô ấy là đứa con duy nhất của Bạch Thúc... nếu cô ấy chết... thì ông ấy sẽ phải làm sao? Cô ấy là 1 con người tốt... cái chết như vậy không đáng!

- Chọn cách 1 hay 2 là quyền của 4 người.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhãn Hạo Thiên Lục Chế Di Bàn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 27

- Ta chọn cách 1! - Lam Ly nói. - Đó là lựa chọn tốt nhất!
- Giết đi! - Ngộ Không nhỏ giọng nhưng mọi người vẫn nghe rõ.
- Ủ... - Dương Tiễn lên tiếng.
- Không được... vậy Bạch Thúc phải làm sao? - Hạo Thiên nói. Nó khá ngạc nhiên khi thấy Dương Tiễn cũng đồng ý giết Tiểu Đình.
- Chúng ta có thể xóa ký ức của tất cả mọi người về cô gái này... hoặc... nói cho ông ấy sự thật. - Thái Bạch. Đột nhiên, có tiếng gõ cửa phòng, tiếng của con tiểu yêu vang lên khê.
- Mọi người... có người tới gặp. - Con tiểu yêu thò mặt vô phòng nói khê.
- Chào! - Cậu bé đứng sau con tiểu yêu đi vào. Cậu ta chỉ tầm 10 đến 13 tuổi. Mái tóc màu vàng dài được cột lên.
- Như... Lai? - Cả đám sững sốt nhìn thấy Phật Tổ. - Sao ngài lại tới đây?
- Ta tới, thứ nhất là thông báo sẽ đưa tên tiểu yêu này tới chỗ ta. Thứ hai, cô gái này... ta sẽ giúp siêu thoát.
- Phật Tổ, như vậy thì chúng ta phải nói sao với cha cô ấy? - Hạo Thiên lặp lại câu hỏi đó.
- Đó là việc của mấy người! - Nói rồi, Như Lai quay lưng lại. Tiểu Đình tan biến... cô ấy đã đi đầu thai. Con tiểu yêu đi theo Như Lai. Hạo Thiên khóc chán thì lăn ra ngủ. Dương Tiễn ngồi bên vén chăn cho Hạo Thiên.
- Về thầy... - Lam Ly lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng nặng trĩu.
- Mấy người tính xử lý sao thì ta sẽ giúp. - Thái Bạch lên tiếng giúp đỡ.
- Lão Bạch bị yêu tim... chuyện này lão mà biết sẽ vỡ tim mà chết đấy! - Ngộ Không nhắc.
- Xóa ký ức của mọi người về Tiểu Đình đi! Cả... - Dương Tiễn bỏ lửng câu nói nhìn Hạo Thiên.
- Huynh hiểu ý muội rồi. - Nói rồi, Thái Bạch triển khai.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Dự báo thời tiết kêu gào bão lớn, lúc này cũng nói quá lên. Sáng sớm hôm sau bão đã tan. Mà nói là bão thì hơi quá... chỉ là mưa lớn thôi. Không hề thiệt hại. Mưa tan, tụi nó lên đường tới bãi biển luôn. Mà tụi nó tìm tung cái khu ấy lên cũng chẳng tìm thấy Tiểu Hồng, cuối cùng thì là bả sợ thỏ vì hồi bé bị con thỏ của Hằng Nga liếm nên thấy yêu quái là thỏ, lại còn đen sì không lồ thì về khách sạn ngủ luôn.

- Mày bị thương à Tiểu Tiễn? - Tiểu Hồng ngạc nhiên hỏi sau khi thấy cái vết băng bó của Dương Tiễn.
- Ủ! Chứ ai như mày... sợ thỏ? Ở với mày từ bé mà giờ tao mới biết ý! Thiên Cung mà biết thì sao nhĩ? Mấy bữa nữa phải đăng cái tin "Công chúa Thiên Cung Tiểu Hồng sợ thỏ tại vì Thỏ Ngọc của Thượng Nga" mới được! - Dương Tiễn hớn hờ.
- Đệt... Mày mà đi rêu rao thì cho dù mày có là biểu muội của tao đi chăng nữa tao cũng sẽ không tha cho mày!
- Ủ ừ... tao xin lỗi!
- "Huýt" - Tiếng còi của bà giáo vang lên. Cả lớp tập trung lại.
- Các em, sau xe có lều đó! Mỗi người 1 cái mau dựng lều. Sau đó thay đồ bơi! Từ nay đến đúng ngày này tuần sau, mấy đứa cứ xả đê!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
- YAY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - cả lớp nhảy dựng lên.
- Đây là khu chưa có bất kỳ khách sạn nào tới nhưng cũng có nhiều người biết mà sao không ai cắm trại thế nhĩ? - Bà giáo hỏi.

- Cô à... cô thật không biết à? - Lớp trưởng hỏi.
- Biết cái gì? - Bà giáo ngo ngoác.
- Haizz... Nhìn mặt biết là không biết gì rồi... - Lớp trưởng thở dài.
- Cô à... đây là đất trực thuộc nhà Dương Tiễn đấy! Toàn bộ bờ biển này là của nhà nó. Có chủ thì ai dám tới. - Lớp phó cười.
- Mòe... thảo nào cô hiệu trưởng vui vẻ nói chuyện này đi sẽ không mất nhiều chi phí như mọi năm... ra là thế! Thôi mấy đứa dựng lều rồi đi chơi đi... Cô đi mua nguyên liệu làm đồ ăn... - Bà giáo ngán ngấm leo lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

- Biểu tỳ, muội không biết dựng lều, tỳ dựng hộ muội đi! - Dương Tiễn "giở mặt" chạy lại chỗ Tiểu Hồng đang ngồi đăm lưng, mát xoa cho Hồng và xưng "tỳ / muội" ngọt "xứt".

- Chạy đây có khá hơn cung mấy đầu... lều còn đây này... - Hồng ngán ngấm đưa cái bó đó ra trước mặt Dương Tiễn. Thấy vậy, Dương Tiễn "về với chính mình", dúi cho Tiểu Hồng 1 cái rồi chạy thẳng. Tiểu Hồng đó ra 5s, sau 5s, à đứng lên đồng dục - CÁI CON HÀ BÁ CHẾT TRỜI! MÀY BỒN MẶT VỚI TAO Á MÀY?

Haizz... Chửi nhau giữa 2 nhỏ này là chuyện thường phố huyện, chả ai thèm quan tâm, mà có quan tâm thì thêm dầu vô lửa thế là đánh nhau lạnh tanh bành lùn. Tụi 2 chệch êm nhà nó thân thì thân quá thế đến mức đánh chửi nhau thì hăng say nhiệt tình vcl.

Chửi mệt rồi, Tiểu Hồng ngồi bệt xuống mồm đá, thấy Hạo Thiên dựng lều xong rồi thì vẫy tay gọi nó lại. ném lều cho nó.

- Chú dựng cho chệch cái! - Nói giọng đầu gấu ba phải. Hạo Thiên thì tất nhiên ngoan ngoãn lùi thui ngồi 1 mình dựng lều. Dựng xong, Tiểu Hồng khuôn cái vali nặng trĩch vô lều. Lúc này mới để ý đến con biểu muội "hà bá chết trời". - Êy ~ Dương Tiễn nó chết trời đâu rồi?

- Kia kia! - Hạo Thiên ngán ngấm chỉ tay ra chỗ "thế giới màu hồng" nhưng bên trong đang có "hỏa hoạn không có gì dập" kia. Nhìn mà tội Dương Tiễn quá...

Chi tiết là như sau: Dương Tiễn vác lều ra 1 chỗ ngồi loay hoay, thấy vậy, Lam Ly chạy lại giúp đỡ. Dương Tiễn mắt như sao sa đi cùng Lam Ly. Ngộ Không ngứa ngáy chạy lại cuỗm lều, ôm chặt lấy eo Dương Tiễn nói là sẽ giúp. Thế là từ đó đến giờ đã 15', có vẻ như người Dương Tiễn sắp đứt làm đôi cùng cái lều vô tội rồi mà hình như 2 tên kia thì kéo co không hề có hồi kết. Hạo Thiên và Tiểu Hồng ngồi coi mà có chung 1 suy nghĩ: "Sức trâu vcl ~ Quả nì Tiểu Tiễn xuống chơi với Diêm Vương rồi!"

- Mà Diêm Vương mới này cũng đẹp troai phết đấy! - Tiểu Hồng nói.

- Bộ tỳ gặp rồi à? - Hạo Thiên hỏi.

- Ồ... chú chưa biết gì à? Lão mới này đẹp trai cực, mới làm được có 135 hay 136 năm thôi. Tiểu Tiễn và hán thân lắm, hán có vẻ cũng muốn cướp nó về làm phu nhân Diêm Vương rồi đấy!

- Àu... hay nhá!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Cuộc thi kéo co đó vẫn có vẻ như không thể nào đến hồi kết, Tiễn và cái lều thảm thương sắp đứt đôi rồi. Dương Tiễn cố gắng vùng vẫy thoát mà vẫn vô ích. Tiểu Hồng nhìn Tiễn nước mắt ngấn nước mắt dài nhìn mình với ánh mắt cầu cứu thì rất muốn cứu nhưng không dám lao vô vì không muốn mang tiếng vô duyên xen vô chuyện "tênh ều" của người ta. Ngồi nghĩ lúc thì lấy điện thoại ra bấm 1 hàng số cho ai đó. Cái điện thoại tút tút 1 hồi rồi người đầu dây bên kia bắt máy.

- A lô? Thiên Lôi phải không?
 - "Công chúa Tiểu Hồng? Người gọi cho thần có chuyện gì thế ạ?"
 - Tiểu Tiễn nhà ta ý, nó đang có chuyện khó khăn, cần đến 1 phát sấm của ngươi á!
 - "Là Dương Tiễn tiểu thư ạ? Có chuyện gì thế ạ?"
 - Là thế này, tiểu Tiễn nó có 2 anh chàng phát điên vì nó rồi! Họ còn đang chơi kéo co vì nó đấy.
 - "Công chúa à... chơi kéo co thì có gì phải lo ạ? Còn nam nhân phát điên vì Dương Tiễn tiểu thư thì... nói thật, công chúa đi rồi nên không biết, trừ mấy lão già, ngọc đế, tôi ra, còn lại trai tráng đều điên hết lên vì Dương Tiễn rồi. Ngóc ngách nẻo đường nào cũng dán đầy áp phích hình Dương Tiễn đấy."
 - Trừ mấy lão già, phụ hoàng ta, ngươi ra thôi sao? Thế còn Thái Bạch Kim Tinh? Huỳnh ấy là ngươi ngay ngắn đứng đắn mà!
 - "Công chúa à... tôi nói không sai đâu. Đợt trước có vài thần tiên ăn nhậu rồi đòi đến nhà Thái Bạch chơi châu 2, Thái Bạch ngài ấy không đồng ý nhưng họ vẫn ập tới, cuối cùng chúng tôi vô cùng sốc khi thấy nhà ngài ấy đấy! Tôi cũng có mặt mà!"
 - Nhà huỳnh ấy làm sao? Kể đi kể đi kể đi!
 - "Còn sao ạ? Nơi nào cũng là hình Dương Tiễn tiểu thư! Na Tra cũng không ngoại lệ!"
 - Á đù... Chết cha! Ta quên! Dương Tiễn đang bị kéo cho sắp đứt đôi người ra rồi! Mau cho 1 phát sét xuống đây tách 2 thằng ku kia ra không là phụ hoàng chôn sống ta vì không bảo vệ con cháu yêu của ông ấy đấy!
 - "À vâng vâng... sao công chúa không nói sớm!"
- Thế là sau khi Thiên Lôi cúp máy 3s, lập tức sét đánh xuống, 2 tên kia đánh bùng Tiễn và lều ra để né. Tiễn bò lồm ngồm tới chỗ Tiểu Hồng.
- Mà đúng là! Tao bị nạn mà đếch nói gì, vô tâm còn ngồi buồn điện thoại nữa.
 - Tao gọi Thiên Lôi đánh sét xuống cứu mày đấy! Vậy mà lại còn trách tao!
 - Ồ... thôi mà, người không biết là người không có tội! - Cười cợt
 - Mà đúng là... - Thở dài
 - Cơ mà tối nay tao ngủ với mày nhá! Hạo Thiên nó trốn cha nó rồi. Cái lều của tao hết hy vọng.
 - Ừm...
 - Tiểu Tiễn... ngươi đừng lo! Ta sẽ dựng lều hộ ngươi! - Lam Ly đã hoàn hồn, ôm lều chạy lại trước mặt Tiễn nói.
 - Thật không? - Bán tín bán nghi hỏi. Tiểu Hồng thì biết điều gạt lòi chuồn.
 - Thật! Vấn đề là... ta có 1 yêu cầu! - Mặt gian tà
 - Yêu cầu gì? - Mắt sáng như sao sa
 - Yêu cầu của ta đơn giản lắm! Cần ngươi hứa sẽ làm đã!
 - Việc gì thì ta mới hứa!
 - Hứa đi ta nói!
 - Hứa!
 - Cho ta... - cười gian - kiss 1 cái! - Mặt gian
 - Đù...
 - Ngươi hứa rồi đó! Xong ta sẽ dựng lều cho ngươi!
 - Thêm vào ý! Ta nhờ Tôn Hầu Tử còn hơn!!!! - Quay ngoắt mặt đi. Ngộ Không từ đâu chui ra.
 - Ok ~ Nhưng ta cũng có điều kiện! - Mặt không gian như Lam Ly mà là... thôi bỏ đi.

- Đậu xanh rau má! Cái gì nói đề!

- Cũng giống tên lông xanh thôi!

-...- Tiễn im lặng... Đù má... cái ngày gì mà đen vãi chương! Nhưng chỉ còn 2 tên này thôi. Hạo Thiên Tiểu Hồng và cả lớp tụi nó đi đâu biệt tăm rồi. ((Trốn đi để lại thế giới rộng lớn cho 3 người ý mà...))

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Tiến cảm thấy số mình quá nhỏ, quá đen, đen còn hơn da thằng Thiên Lô nữa... Đòi nó cứ cái cảnh mắc giữa 1 con thạch hầu và 1 con hải yêu như này đến bao giờ? Bây giờ nó mới cảm thấy hận cha mẹ nó và ông anh trai Dương Liên của nó. Hận cha mẹ vì đẻ nó ra là nữ, hận anh trai vì ông cướp mất cái vé ngàn vàng là nam của nó. Đào mất 1 hồi... nó không muốn mất chỗ ngủ đêm nay, ngủ với Tiểu Hồng thì nó sẽ chết. đành dụng cách đó vậy...

((- Tỷ tỷ, sao không ngủ cùng Lam Ly hoặc Ngộ Không ý? - t/g

- Sao như thế được! - DT

- Cứ ngủ nhờ đi! Muội tin họ sẽ cho tỷ trú nhờ 1 đêm mà! - Mặt gian

- Muội bớt đi! - xua tay

- Chả lẽ tỷ sợ?

- Ta không có sợ! Sợ cái gì chứ?

- Thì... Hớ hớ hớ hớ hớ...

- Tiểu Liên, muội thấy muội sống lâu quá rồi đúng không?

- Dạ thôi...))

Nghĩ xong Dương Tiễn bỏ cái mặt đang treo kia thành cái mặt... thôi bỏ đi, với người ta thì đẹp chứ trong mắt con t/g này thì... tòm bome's ra, kinh thấy mồ mà tổ tiên á! Dương Tiễn đổi cái giọng nũng nịu.

- Thôi được! Kiss mỗi 2 cái thì cũng đâu mất miếng thịt nào nhỉ?

- Người nói đó! - Tôn và Lam vớ dưa bờ

- Những... Không phải bây giờ! Tối nay sau khi ăn tối, tới bữa rùng nhá! 2 người tới trước chờ ta!

- Người thì... không tin được! - Ngộ Không nghi ngờ.

- Thật mà! Bộ người không tin ta à? - Quay sang ôm tay Lam Ly - Vậy thì ta không cần người! Lam Ly là đủ rồi!

- Thôi mà! Ta tin người là được chứ gì! - Ngộ Không bào chữa. Thế là 2 ca ca chạy đi dựng lều cho tỷ tỷ với tâm trạng vui phơi phới. Còn Dương Tiễn ngồi im, khi nhớ lại cái giọng nói ban nãy của bản thân và cái hành động nũng nịu nó mới chỉ làm với cha, anh trai và Thái Bạch mà lại đem ra dùng với 2 tên này làm nó nổi da gà. Trời hè 28, 29 độ mà lạnh thấy bà! Thôi bỏ! Nó chạy đi tìm Tiểu Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Dị Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

- Lều trại sao rồi? - Tiểu Hồng hỏi

- Ok rồi! - Hón hờ
 - Sao hay vậy? - Tò mò
 - Bí mật! À mà cho tao mượn điện thoại đi!
 - Điện thoại mày đâu?
 - Trong vali! Mượn xúi đi chứ tao lười mở vali ra lấy lắm.
 - Ủa... Nè. - Đưa cho Dương Tiến. Tiến cầm lấy bấm 1 hàng số. 1 lúc sau đầu dây bên kia trả lời.
 - "Ai thế?" - Là giọng 1 cô gái nghe rất trong trẻo
 - Âm âm phải không? Tao, Dương Tiến đây!
 - "Mày à... ơ... số này có phải của mày đâu, của Tiểu Hồng mà." - Âm Âm là công chúa âm phủ, là em gái Diêm Vương.
 - Điện thoại tao vứt đâu rồi ấy! Tao có chuyện cần nhờ vả mày đây.
 - Chuyện gì? Nói đi! Nếu được tao sẽ giúp ngay!
 - Mày đúng là bạn tốt! Chuyện cũng không khó, chỉ là nhờ mày cho mượn 2 con ma mà hồi trước làm diễn viên thôi! Nhớ là phải biết giả giọng nhá! Gửi tụi nó tới cho tao!
 - "Cái... cái này hơi khó! Cho ma quý lên dương gian, ca ca mà biết tao sẽ bị cấm túc wifí 1 tuần đấy!"
 - Còn tưởng mày giúp được tao cơ chứ...
 - "Hay mày nhờ ca ca tao đi! Tao chuyển máy cho!"
 - Ủ ừ!
- ~~~~ 3' sau ~~~~
- "Alo? Tiểu Tiến?"
 - Vương ca ca! Muội có chuyện muốn nhờ huynh a!
 - "Chuyện gì? Muội cứ nói đi, ta nhất định sẽ mọi cách giúp muội!!!!"
 - Àm, nhờ huynh cho muội mượn 2 con ma mà hồi trước làm diễn viên! Nhớ là phải biết giả giọng nhá! Gửi tụi nó tới cho muội!
 - "Tưởng gì... Ok! Bao giờ muội cần?"
 - Càng sớm càng tốt nha!
 - "Ok ~ 1 tiếng nữa có hàng ngay cho muội"
 - Yeah! Huynh là tốt nhất! Mau à nha! - Cúp máy.
 - Mày mượn 2 con ma làm gì? - Tiểu Hồng không hiểu.
 - Chắc... có kịch hay đó! Coi không? Tối đi coi với tao!
 - Có có có! Mày bao luôn tiền vé chứ?
 - Miễn phí đó!
 - Ok! Ha ha! Lần đầu tiên được mày mời đi chơi á!
 - Chủ nhân, ta cũng muốn đi! - Hạo Thiên từ đâu chui ra
 - Ok! Tối nay chơi vui tới bến luôn!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

~~~~~ Ta là dòng chảy thời gian ovo ~~~~~

*Ăn tối

Dương Tiễn mặt vô hồn vì bị Tôn và Lam ép ngồi giữa. Tình thế hiểm nghèo là thế... Thôi thì quá sợ hãi đi ấy chứ chứ cứ như Tiểu Hồng chả ma nào ngó ý thì vút! Đang ngồi, chuông điện thoại đổ có tin nhắn, Dương Tiễn nhận lúc 2 tên kia không để ý mở ra coi. Là tin nhắn của Diêm Vương với nội dung: "Tiểu Tiễn, ta gửi cho muội 2 con ma đúng yêu cầu muội ra rồi nhá! Tụi nó giả giọng và diễn tốt lắm! Tụi nó đang ở bia rừng chờ muội. Nhớ phải để tụi nó về trước khi mặt trời mọc nếu không tụi nó sẽ không đầu thai được đâu!". Dương Tiễn cảm thấy tên này cũng tốt, nhưng những cái icon hắc gửi cho nó để kết thúc tin nhắn thì khiến nó lạnh cả sống lưng. Tính nhắn tin cảm ơn nhưng nhìn thấy mấy cái icon thì Tiễn đã dẹp mẹ nó cái ý nghĩ đó đi rồi.

- A... - Nó rên khê.

- Tiểu/Dương Tiễn, sao thế? - Ngộ và Lam lo lắng.

- Đau bụng! Đi giải quyết đây!

- ù!

Nó chạy thẳng ra chỗ 2 con ma đang chờ nó. Thấy Dương Tiễn, 2 con ma cúi chào.

- Chắc là Dương Tiễn thần tướng?

- ù! Ồ... Vương ca cho 2 người uống linh đan ta gửi rồi à?

- Dạ!

- Sau vụ này, các người cần bao nhiêu?

- Dạ... chúng tôi mỗi người 1 chi phiếu âm phủ giá 5 vạn tệ được không ạ?

- OK! Vậy cố gắng lát nữa ta sẽ dẫn 1 tên tóc đỏ và 1 tên tóc xanh tới, là Tôn Ngộ Không và 1 tên hải yêu. 2 người giả giọng ta, trêu đùa tụi hắc chút! Làm tốt, 10 vạn tệ âm phủ cũng không thành vấn đề!

- Đa tạ Dương Tiễn thần tướng đại nhân! Cơ mà... chúng tôi... là vong, sợ... lộ ạ!

- An tâm! Ở đây ta có 2 lá bùa. Chúng sẽ làm mất vong khí của 2 người! Ta sử dụng ma pháp của ta, cho 1 người mượn hồn của 2 cái cây này 1 lát, như vậy là có tiền khí của ta. Biến ra 2 cái váy đẹp, lộng lẫy chút đi! Nhớ chưa?

- Dạ! Ngài an tâm! Mọi chuyện chúng tôi sẽ hoàn thành thật tốt! Nhưng...

- Biết cái nhưng đó rồi! Một thật! Các người từng đóng bộ phim nào mà có hoạt cảnh nữ tò tính chưa?

- Dạ, đóng nhiều rồi ý chứ ạ.

- Tốt! Cứ phang hết mấy câu đó của bọn xềng ra... 2 tên đó tin sái cổ luôn thì càng tốt!

- Dạ!

- Cứ thế! Ta nấp ở gần đây thôi! Ta sẽ giúp đỡ mà! Chờ xiu nữa ta sẽ dẫn chúng tới.

- Vâng, ngài đi thông thả ạ!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Dương Tiễn quay về chỗ cắm trại. Đa số bọn trong lớp chúng nó đi dạo phố hết rồi. Cắm trại bờ biển mà lại vào thành phố đi chơi... Dương Tiễn ngồi vào, nhấp điện thoại gửi cùng tin nhắn cho cả Lam và Ngô. Nội Dung tin nhắn như sau: "7h cứ tới bìa rừng trước nha! Người ta sẽ tới sau!"/ "7h cứ tới bìa rừng trước nha! Người ta sẽ tới sau!". Cùng lúc, 2 tin nhắn được gửi đến với cùng 1 nội dung: "Ok ~ Nhưng mà còn tên lông đỏ/lông xanh thì sao?". Dương Tiễn thấy cảm quá... Ngồi nhắn lại: "Người ta chỉ hẹn người thôi! Hấn thì ta sẽ tìm cách phui phui chuyện này đi!". Tưởng chừng như đã an phận, thế mà rồi cái... lại tin nhắn. Dương Tiễn thấy 2 tên này trời sinh 1 cặp hay sao mà 2 cái tin nhắn của 2 tên giống nhau thấy bà: "Thế sao lúc đó còn hứa cả với hấn làm chi?". Đọc xong, mặt nó dài ra, trộm liếc 2 tên với cái ánh mắt nói lên câu: "Sao người dai thế hả?". Bình tĩnh, Dương Tiễn nhắn trả lời: "1 mình người làm sẽ rất cực, ta lừa hấn để hấn làm cùng người để người đỡ mệt!". Đọc xong dòng tin nhắn này, 2 tên nở nụ cười không hề có 1 chút trong sáng nào hết. Thấy được nụ cười ấy, Tiễn lấy cái mặt như không có chuyện gì chạy lại chỗ Tiểu Hồng.

- Tiểu Hồng! Kịch dựng xong rồi! Chuẩn bị đi coi thôi! - Nói nhỏ vô tai. Tiểu Hồng quay qua nói nhỏ vô tai Hạo Thiên. Nói thế chứ Hồng đã hiểu kế hoạch của Dương Tiễn từ khi nhỏ gọi mượn 2 con ma rồi.

Hạo Thiên và Tiểu Hồng đi theo 1 lối khác đến bìa rừng, leo lên cây ngồi rình trước. Công nhận kiếm được 2 con ma đáng người cũng man mác Dương Tiễn thật. Dương Tiễn đứng lên đi về phía lều, không quên quay lại nháy mắt 2 tên kia. Hiểu ý, 2 tên đứng lên đi về phía bìa rừng nhưng hay thật, 2 tên này không ai mếc cũng tự đi theo 2 lối khác nhau. Sau đó, Dương Tiễn chạy theo sau, tới chỗ Tiểu Hồng và Hạo Thiên đang đợi, leo lên cây ngồi coi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

~~~~ Nào, đầu tiên hãy coi ở chỗ Lam Ly nhé! ~~~~

- Tiểu Tiễn! - Lam Ly đi tới.

- Lam Ly!

- Người cũng hay thật! Lúc đó không dứt điểm đi lại còn...

- Như... như thế thì... ta đâu nó được với người... chuyện này... - Áp úng

- Có chuyện gì à? - Lo lắng

- Ta... ta có chuyện quan trọng muốn nói với người!

- Chuyện gì vậy? Người gặp rắc rối gì sao?

- À... không... chỉ là... ta... ta... ta muốn nói...

- Người cứ nói đi, đừng ấp úng!

- Ta... Ta... Ta thực sự rất... thích người! - Mặt đỏ ửng ((Má má này má ý makeup từ lúc chờ để mặt đỏ lên đấy! Cao tay cao tay! Diễn viên chuyên nghiệp có khác! Tại bìa rừng méo có đèn nên Lam ca không thấy gì á!))

- Dương... Tiễn... - Sững sờ.

- Từ lần đầu gặp người... ta... đã có cảm giác rất lạ với người... nhưng lúc đó ta không hiểu đó là thứ tình cảm gì... đến giờ ta đã hiểu... đó là tình yêu! Lâm Ly, tạ... ta đã yêu người từ cái nhìn đầu tiên! - Đúng là chuyện nghiệp! Sau lời tỏ tình đó, con ma và Lâm Ly im lún.

~~~~ Bây giờ là show của bên Ngô ~~~~

- Ngô Không, người tới rồi!

- Ủ, nào... Tiểu... - Tính xông lên thì bị chặn lại.

- Ta... ta có chuyện muốn nói trước khi...

- Người nói đi!

- Ngô Không... Ta... - Vặn nhỏ âm thanh.

- Nói lớn lên! Tai ta dạo này không tốt lắm!

- Ta... - Dừng không nói, lao lên ôm chặt Ngô. - Ngô Không, ta thích ngươi! - Trước hành động và câu nói bất ngờ của "Dương Tiễn", Ngô Không đơ toàn tập. 1 lát sau mới hỏi lại.

- Ngươi... mới nói gì cơ? Nhắc lại ta nghe đi!

- Ta nói... Ta - thích - ngươi - nhiều - lắm - Tôn - Ngô - Không! - "Dương Tiễn" nói rõ ràng từng chữ.

- Ngươi... đùa à?

- Ta thật lòng thật dạ!

- Ta tưởng ngươi thích lông xanh?

- Không! Ta thích ngươi, chỉ thích 1 mình ngươi thôi Ngô Không à! - Ok ~ Tôi đây là cũng im phăng phắc luôn!

Sau 1 hồi im lặng làm đám rình trộm trên cây thót tim vì tưởng lộ. Cả 2 tên đều ôm chặt Dương Tiễn giả kia và hét thật đồng thanh, hét thật lớn: "Ta cũng rất yêu ngươi! Dương Tiễn!" ~ Tưởng tượng đi! Cái chỗ diễn của 2 bên cách nhau có 1 hàng cây lớn, hét lên thế, bên đối diện tất nhiên nghe thấy. Thế là cả 2 thằng cùng "Dương Tiễn" qua bên kia. Hớ hớ... lộ rồi!

- Cái gì thế này? - Lam Ly nhéch nhéch mép hỏi.

- Khai thật ra không lão Tôn cho 1 con hồn phiêu phách tán giờ!

- Dạ dạ... Tụi... Tụi em đi làm thuê, nói ra thì nữ chủ không trả công thì sao ạ?

- Thế tụi bây là ai? - Lam Ly cố bình tĩnh giữ Ngô Không lại không cho manh động.

- Dạ... tụi em là vong ạ! Thôi thôi tụi em lượn! - Thế là 2 con ma chuồn thẳng. 3 cái đứa ngồi trên cây rình không chịu nổi nữa mà cười phá lên. Àu... cành cây gãy, 3 đứa ngồi chèo queo dưới đất.

- Ô hơ... Ta và Hạo Thiên chỉ được Dương Tiễn rủ đi nói là đi coi kịch chứ không liên quan! Tụi... tụi ta đi trước! - Nói rồi, Tiểu Hồng và Hạo Thiên xách đít chạy thẳng, bỏ lại Dương Tiễn 1 mình chống lại sự thật phũ phàng!

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bán* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

- Hơ hơ... xin lỗi... - Dương Tiễn chảy mồ hôi hột nhìn 2 gương mặt đùng đùng sát khí đang nhìn mình. Tay 2 tên này cầm vũ khí luôn rồi. "Mòe mòe... quả này chết chắc rồi đây..." - Dương Tiễn nghĩ ngợi sợ sệt.

- Ngươi được lắm! Chơi thân với anh em nhà Diêm Vương rồi mượn 2 vong lên lừa bọn ta! - Ngô Không điên tiết quát

- Híc híc híc... Xin lỗi mà... hu hu hu - Dương Tiễn khóc lóc ầm lên. Nhìn vậy Lam Ly và Ngô Không chả dám ho he gì nữa.

- Dương Tiễn... nín đi... - Lam Ly dỗ

- Hu hu... là tại 2 người ép ta tới đường cùng chứ bộ! Vậy mà còn trách ta... Hu hu hu...

- Hơ... là tại tụi ta, ngươi đừng khóc nữa! - Đúng là... Tôn Ngô Không chỉ sợ nước mắt và nói đúng hơn là sợ nhất nước mắt của Dương Tiễn.

- Ồ... 2 thằng con trai cao to đập chai... à chết, đẹp trai mà lại ức hiếp 1 đứa con gái chân yếu tay mềm còn đang bị thương, đúng là chả ra cái thể thống công rãnh gì hết mà... Hèn hạ! - Tiểu Hồng chui đầu ra ngồi bó gối bình phẩm. Nghe vậy, Dương Tiễn càng khóc to hơn.

- Chủ nhân ta cho dù có bị thương còn chả khóc như thế, xem ra là Hạo Tử và Lam Ly đã ăn hiếp chủ nhân ta rồi. - Hạo Thiên cũng tám tặc bênh luận.

- 2 cái tên này! Tụi ta có làm cái gì đâu! - Lam Ly minh oan

- Hơ... Không làm gì á? Nó còn đang ngồi khóc bù lu bù loa lên kia kìa! - Tiểu Hồng chỉ

- Ấy đủ... Cô giáo tới! - Hạo Thiên nói nhỏ tai Tiểu Hồng rồi 2 đứa nó trốn luôn. Bà giáo cùng bọn cán bộ lớp chạy tới vì nghe tiếng khóc "khe khẽ" của Dương Tiễn.

- Tiễn à, sao vậy? - Con lớp phó nói.
- Dương Tiễn, em làm sao thế? - Bà giáo lo lắng hỏi
- Hu hu... cô ơi... 2 tên này tụi nó chọc em! - Được thế, bà Tiễn lao lên núp sau lưng bà giáo.
- Lam Ly! Tôn Tiểu Mễ! 2 em đường đường là đàn ông con trai mà lại đi chọc 1 bạn nữ sao?
- Cô à, chưa gì cô đã trách tụi em vậy? - Lam Ly bất bình.
- Mà nó cũng có phải là nữ đâu cô? - Ngô Không lại còn giãi bày.
- Hừ... còn cãi? Cô phạt 2 em... phạt... phạt - Đm... bà tịt rồi!
- Cô! Cô cho dù phạt sao cũng không được đâu, hay để 2 bạn ý làm osin cho Dương Tiễn đi cô! - Tiểu Hồng và Hạo Thiên từ đầu chui ra góp ý.
- Ý kiến hay! 2 em nghe rõ chưa? Nếu 2 tên này không nghe cứ mách cô nhà Tiểu Tiễn!
- Dạ - Dương Tiễn vui vẻ còn 2 tên kia thì ngán ngẩm trả lời. Xem ra từ nay cái ngày an bình của 2 tên này không còn nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hạo Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Ê! Mau dậy đi Dương Tiễn, hôm nay lớp mình có thi vài môn thể thao đó, mày ngủ nướng thế này bộ không thèm tham gia luôn à? Dậy!!!!!!!!!! - Tiểu Hồng la làng la xóm khua Dương Tiễn dậy nhưng có vẻ vô tác dụng.

- Máy giờ rồi? - Dương Tiễn ngái ngủ hỏi.
- 5h30.
- Đệt... sao mà nhanh vậy? Tao đeo chịu đâu a. Tha cho tao đi!!!
- Nhưng có chuyện quan trọng cần bàn! Liên quan tới yêu quái! - Bà tính lừa người mà dụng mãi chiêu này những hàng tỷ lần a.
- Chuyện gì thì cũng để tao ngủ dậy rồi nói! - Quán chần ngủ tiếp. Tiểu Hồng hết cách đi ra khỏi cái lều. Lam Ly và Ngô Không đã chờ ở ngoài.
- Người đâu? - Lam Ly ngó
- Đếch gọi được! 2 người vô mà gọi đi chứ ta hết cách.
- Hừ... người chắc vẫn dụng cái chiêu cũ mèo kêu có yêu quái chứ gì? Dương Tiễn chắc vì sống cùng Hạo Thiên, cho dù hắn có ngủ thì tai và mũi vẫn hoạt động nhạy bén lắm! - Ngô Không phản nản
- Cái con khi mặt mo! Người nói thế ý nói ta... Đù! - Dương Tiễn quát vọng ra
- Thấy chưa - Ngô Không thiệt cũng giật mình mà nói nhỏ. Lam Ly đi vào.
- Tiểu Tiễn, người mau dậy đi! Chúng ta có việc để làm mà.
- Không! Không có việc gì hết! Cho dù có ta phải ngủ dậy mới tỉnh! - Vẫn không thèm mở mắt. Đang đâu bị Ngô Không cầm chân kéo ra ngoài.
- Ta nói rồi! Dậy là dậy! Vệ sinh cá nhân đi! - Ngô Không quát âm lên
- Híc... đau a... - Từ tối qua, Dương Tiễn đã bắt được điểm yếu của Ngô Không. Muahahaha, từ giờ khỏi sợ!
- Hơ... xin lỗi... người dậy đi... - Ngô Không lúng túng
- Rồi rồi! Tiểu Tiễn, đi nào! - Tiểu Hồng kéo tay Dương Tiễn đi. - Mà nè, dụng 1 cách nhiều lần sẽ bị mất tác dụng, mà có khi còn phản tác dụng đấy! - Nói nhỏ.
- Ồ... tao sẽ cố gắng dụng ít 1 chút! Đòi còn dài, tao cũng phải để giành nước mắt chứ.

- Ồ ờ. Mau vô vệ sinh cá nhân đi! Mau mau!

~~~~ 15' sau ~~~~

- Các em! Hôm nay có chút thay đổi! Cô có chút việc cần phải vô thành phố đến trưa. Khi nào về cô sẽ mua đồ ăn! Thi thể thao thì để sang buổi chiều nhé!

- Hà??? - Cả lớp đồng thanh

- Cô thật là... - HS1

- Làm em dậy sớm thế này! - HS2

- Bắt đền cô! - HS3

- Cô phải bồi thường cho giấc ngủ ngàn vàng của em! - HS4

- Ủ ừ... mấy đứa đừng biểu tình nữa nha! Cô sẽ đền a... - Bà giáo lúng túng

- Cô à... lớp này không bao giờ có biểu tình đâu cô! - Lớp trưởng lên tiếng

- Không phải biểu tình thì là gì đây? - Bà giáo hỏi

- Là phản đối chính phủ cô ạ. Đây là còn kim nén đồ cô!

- Ồ ờ ờ...

- Cô mau đi đi không tụi nó khỏi kim nén là cả kỳ nghỉ này cô sẽ phải về nhà đấy cô! - Lớp phó dọa. Nghe vậy, bà giáo chuông thẳng. Lớp này thì tụi nó dám chứ có gì mà không dám. "Chủ nhiệm lớp này thì chắc chắn kiếp trước mình có nợ bọn nó!" - Đó là suy nghĩ của bà giáo khi bốc được cái thăm chủ nhiệm lớp này đầu năm học.

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hào Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38

- Dương Tiễn! Mau ra đây! Mau mau mau! Mau thay đồ chi mà lâu vậy hả? Thay đồ mà mất cả tiếng đồng hồ! - Tiểu Hồng "nhỏ nhẹ" gọi Tiễn

- Đây đây! - Tiễn đi ra. Ngô Không và Lam Ly,... không! Cả đám con trai nhìn thấy Tiễn bước ra mà lóa mắt. Vẫn tông cũ, là đồ đen trắng. Nhưng.. là đồ 2 mảnh a. Quá sức rồi đó!!!!

Lao xuống biển, tụi nó thi bơi, thi lặn, chơi bóng chuyền. Mấy thằng con trai ngồi ở ghế mà mặt "tong xán" ngắm bọn con gái.

~~~~ Buổi sáng cứ vui vẻ êm đẹp trời và tới buổi chiều ~~~~~

- OK OK! MẤY ĐÚA CHIA ĐỘI RA! CHÚNG TA THI KÉO CO! THI GIỮA NAM VỚI NỮ RỒI TỚI CHIA RA 2 NAM 2 NỮ ĐẤU! MAU MAU MẤY CHẾ... NHẢM... MẤY ĐÚA ỒI! - Bà giáo cầm cái loa vắn hết cỡ mà hét

- Dạ... - Cả lớp ịu xù. Nam nữ đứng ra 2 bên bàn 2 người đại diện đấu vòng 2.

- Cứ để cho ta đi! Lão... Bỏn thiếu gia chắc chắn sẽ thắng. - Ngô Không lại lên con ngựa lồi. ((Căn bản là biết bên nữ chắc chắn sẽ cho Dương Tiễn thi và muốn vênh vào được với chị))

- Tất nhiên là để cho ông rồi! - Thằng lớp trưởng khoác vai Ngô Không - Cơ mà... phải coi coi ai nữa kia! - Thằng nó hất hất cằm về phía Lam Ly

- Đề ta! - Lam Ly

- Vậy đi! Chúng ta quyết để TÔN TIỂU MỄ và LAM LY thi nhé! - Thằng lớp trưởng la lên và liếc xéo đám nữ ((Liếc bà lớp phó)). Chạy lớp phó nhận được ánh mắt khiêu chiến, la luôn mà khỏi cần bàn: DƯƠNG TIỄN VÀ TIỂU HỒNG! LÁT XUẤT TRẬN!

~~~~ Cuộc thi kéo co ~~~~~

- Chuẩn bị... 3,2,1, bắt đầu! - Bà giáo la. 2 bên ra sức kéo. Cố lên! Mềng ơi... có lẽ không phân thắng bại nổi đâu! Đám con trai thì khỏe, đám con gái tuy không khỏe nhưng tụi nó biết mảnh khỏe nên 15 phút rồi 30 phút mà vẫn không phân được thắng bại. Cuối cùng, hiệp 1: Hòa

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Kéo đến 30', một lữ. Tụi nó ra cái tủ nước đá mà tu cả chục chai nước. Tiểu Hồng và Dương Tiễn ngồi bên gốc cây thờ dóc.

- Ê mày.

- Cái gì?

- Tao nghĩ ra cách để thắng rồi!

- Cách gì?

- Mĩ nhân kế!

- Đù... Tiểu Hồng, xấu như ma như quỷ thế này mày tính câu dẫn thằng nào vậy hả?

- Đệt... Đéo phải tao! Mày ế.

- Tao?

- Ồ! Lam Ly và Ngô Không vs chue êm mềnh còn gì? Mà 2 tên đó đều si tênh với cung. Cung ra tay là ok ngay.

- Sau đêm hôm qua ý, tụi nó đã hết ngu và tênh ra rồi thêm hai ạ! Có dụng cũng vô dụng!

- Chặc... Mày thử với Hầu Tử đề! Nó mà được thì sao?

- Đéo dại! Không nhưng không tác dụng mà còn phản tác dụng, nó cùn lên cảm gậy như ý cho tao 1 côn thì tao lại xuống chơi với con Âm Âm và là bị Diêm Vương bắm đuôi tao chết.

- Hớ... Thử đi! Tao hứa... Không... Tao thề, nếu nó mà lòi côn ra, phang mày, tao sẽ chịu đòn theo... à... thay mày luôn!

- Hừm... đéo tin nổi cái mặt mệ của mày...

- Thử đi!

- Thôi được!

- Đi!!!!!!!!!!

Thế là Tiễn đánh liều chạy tới chỗ Ngô Không và Lam Ly đang ngồi.

- Ngô Không, nói chuyện với ta chút a!

- Cái gì?

- Ra kia nói!

- Tính đem vong ra hớ?

- Con khi đàn! Mặt zời còn trên cao mà, gọi được đéo con vong nào lên?

- Nói gì nói luôn đi! - Tênh vcl

- Thế thôi! Thèm vô nữa á! Tiểu Hồng, tao chịu rồi! - Quay người bỏ đi tới chỗ Lam Ly

- Lam Ly, ta nói chuyện riêng với ngươi chút!

- Người nói luôn đi!
- Ta nói là "nói riêng"!
- Không được! - Tênh vcl rep
- Đụ... 2 tên này tênh thật rồi... Thế thôi! - Chạy thẳng ra chỗ Tiểu Hồng mà vác cái bộ mặt vui vẻ hớn hỏ.
- Sao rồi em iu? - Hồng nghĩ được cái kết cục wonderful ấy mà
- Hi hi... Đụ, 2 thằng này hôm nay tụi nó tênh ra rồi.
- Hừ... Thế... đành tự túc vậy.
- ĐƯỢC RỒI! DƯƠNG TIỀN, TIỂU HỒNG, TIỂU MỄ, LAM LY, TẬP TRUNG NÀO! - Bà giáo lại bật cái loa "êm dịu"

Tay đã nắm chắc cái dây... 3... 2... 1, bắt đầu!

Kéo... kéo hết sức

Kéo mạnh, mạnh nữa

Cố lên, cố lên

Và... "HOÉT" - Tiếng còi vang lên. Là...đội nào? Là... Chương sau nói, dài quá rồi :3

Bạn đang đọc truyện *Tam Nhân Hao Thiên Lục Chế Di Bản* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.